784.087(477
З-38

ЗАЦВІЛИ ВОЛОШКИ СИНІ

ЖІНОЧІ ВОКАЛЬНІ АНСАМБЛІ
В СУПРОВОДІ БАНДУР

«МУЗИЧНА УКРАЇНА»

ВИДАВНИЦТВО
«МУЗИЧНА
УКРАЇНА»
КИЇВ — 1976

ЦНБ
3-36

ЗАЦВІЛИ ВОЛОШКИ СИНІ

ЖІНОЧІ ВОКАЛЬНІ АНСАМБЛІ В СУПРОВОДІ БАНДУР

Пісні з репертуару тріо бандуристок:
В. Третякової, Н. Павленко, Н. Московіної

«Музична Україна», Київ — 1976

З $\frac{90303-205}{M208(04)-76}$ 17—76

© Видавництво «Музична Україна», 1976 р.

ПІСНЯ, ВІДДАНА ЛЮДЯМ

Понад двадцять років тому розпочав свій творчий шлях цей чудовий ансамбль, і судилася йому щаслива доля — розносити по світах піснючарівницю, відкриваючи серця народів для любові до нашої землі, до пісенного нашого краю. Пісня стала для них необхідністю, як вода, як сяйво живодайного сонця, як повітря. Увібравши її з молоком матері, почувши її у весняних співах садків, у шелесті золотавих пшениць, у плескоті дніпровської блакиті, як найдорожчий скарб, несуть вони її через життя людям.

А почалося все з Київського музичного училища імені Р. М. Гліера, куди привела любов до мистецтва Ніну Павленко, Валентину Третякову та Нелю Москвіну. Дівчата обрали те, що вподобали давно,—бандуру. Хоч цей інструмент з давніх-давен вважався чоловічим, та студентки власним прикладом довели, що і вони можуть бути неабиякими бандуристками, а допоміг їм у цьому досвідчений бандурист, педагог училища Володимир Андрійович Кабачок. Чудовий виконавець народних пісень, самобутній інтерпретатор старовинних дум, він прищеплював дівчатам любов до музики, до поетичного слова, до прекрасного.

Бандура і пісня — нероздільні. І дівчата заспівали. Спочатку несміливо, а далі впевненіше і впевненіше, започаткувавши таким чином новий своєрідний колектив — перше тріо бандуристок. І хоч тепер за прикладом Ніни, Валентини та Нелі народилося чимало послідовників не лише серед професіоналів, а й у численних колективах художньої самодіяльності, тріо ж бандуристок у складі заслужених артисток УРСР, лауреатів міжнародного конкурсу Ніни Павленко, Валентини Третякової та Нелі Москвіної залишається найулюбленішим.

Новостворене тріо почали запрошувати концертні організації. Співачки подорожують до Москви, Ленінграда, західних областей України, на Урал. А по закінченні Київської консерваторії з групами майстрів мистецтв СРСР тріо виступає перед шанувальниками пісні у Франції, Великобританії, Норвегії, Ісландії, Угорщині, НДР, Польщі, Румунії. Зараз уже нікого не здивують гастролі наших провідних солістів, творчих ансамблів та колективів художньої самодіяльності за кордоном, але на той час юні бандуристки були першими ластівками, що розносили по далеких світах пісенні скарби нашого народу.

Преса тих країн була одностайною в оцінці радянських артисток, відзначаючи їхній високий професійний рівень, бездоганний артистизм та виняткову музикальність. Ось, наприклад, як писала румунська газета «Романія Лібера»: «Найліричнішим моментом у програмі радянських артистів були українські пісні у виконанні тріо бандуристок. Їх натхненний спів і акомпанемент зливалися в одну чарівну гармонію».

За велінням щедрих на красу душ, за покликом сердець співають вони, бо інакше не можуть, бо для того і тим живуть. І не цураються вони ні найвіддаленіших сільських клубів, ні заводських цехів, ні холоду Якутії, ані спеки Туркменії, бо вірять у чудодійну силу пісні, яка дарує людям настрій і наснагу.

Мистецтво народу говорить мовою своєї землі, мовою її історії, її радощами та бідами. Краса завжди залишається красою, і кожен народ творить її по-своєму, своєрідно.
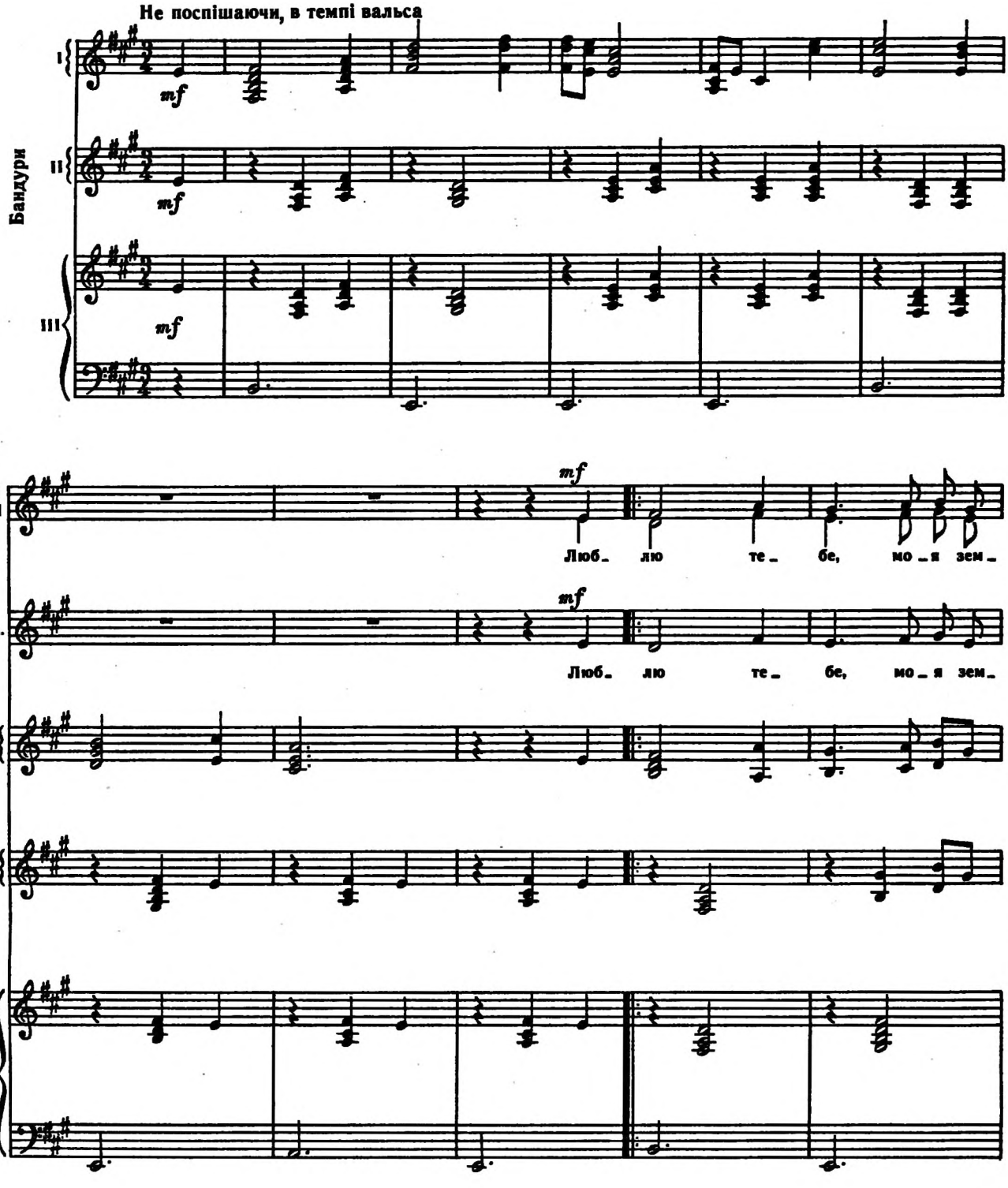
Своєрідність... Саме вона притаманна бандуристкам. Спираючись на вікові традиції народу, вони знаходять індивідуальні відтінки, що сприяють збагаченню рідної культури. І популярність тріо, мабуть, у тому, що воно не просто виконує свій репертуар, а щоразу творить пісенні образи — хвилюючі, зримі, власні.

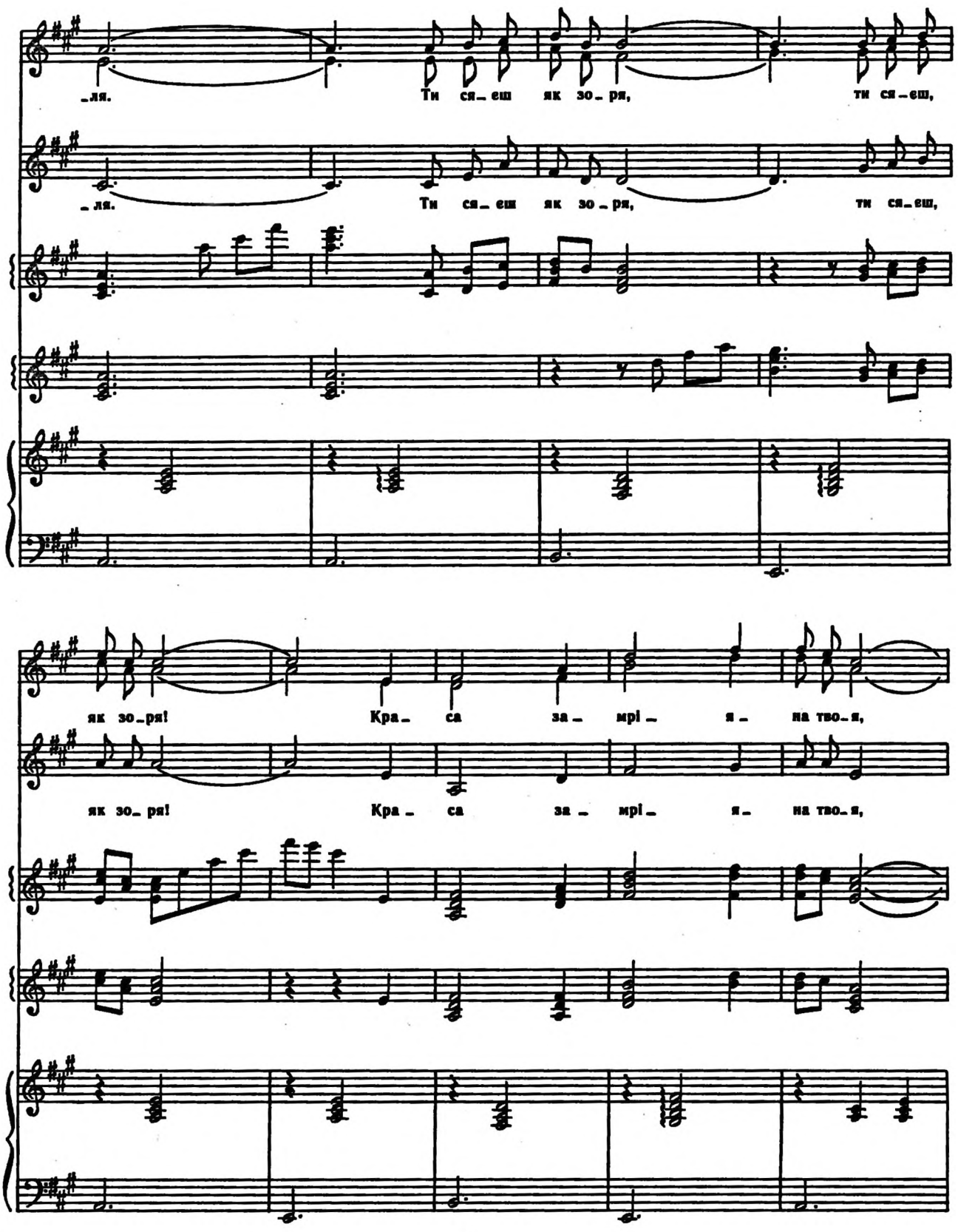
Своїм мистецтвом артистки випромінюють живодайне світло, прикрашаючи наші будні і свята. І, здається, немає для них більшого щастя, яснішої радості, як нести людям пісню,— пісню, якій вони присвятили свій талант, своє життя.
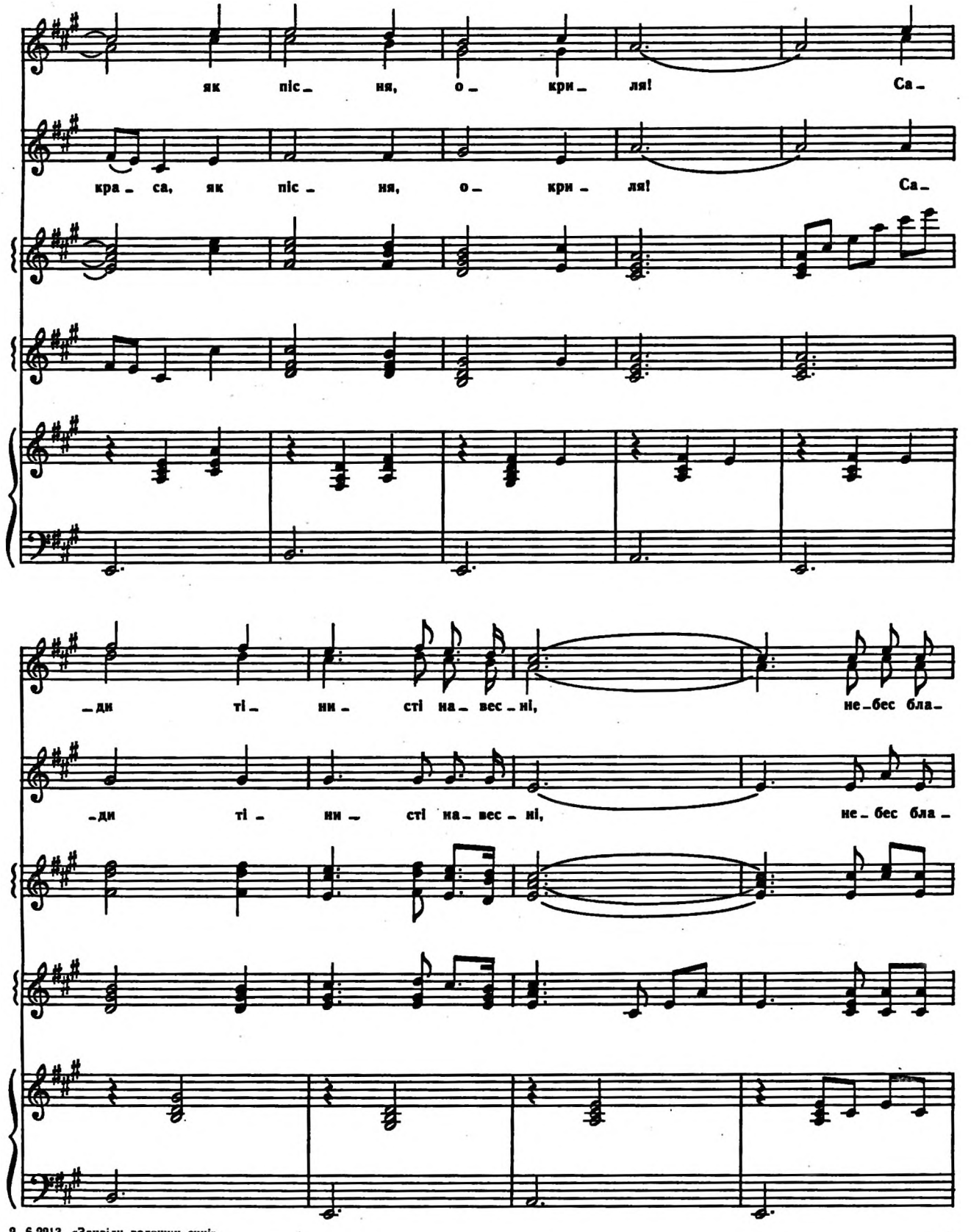
Олесь Доріченко.

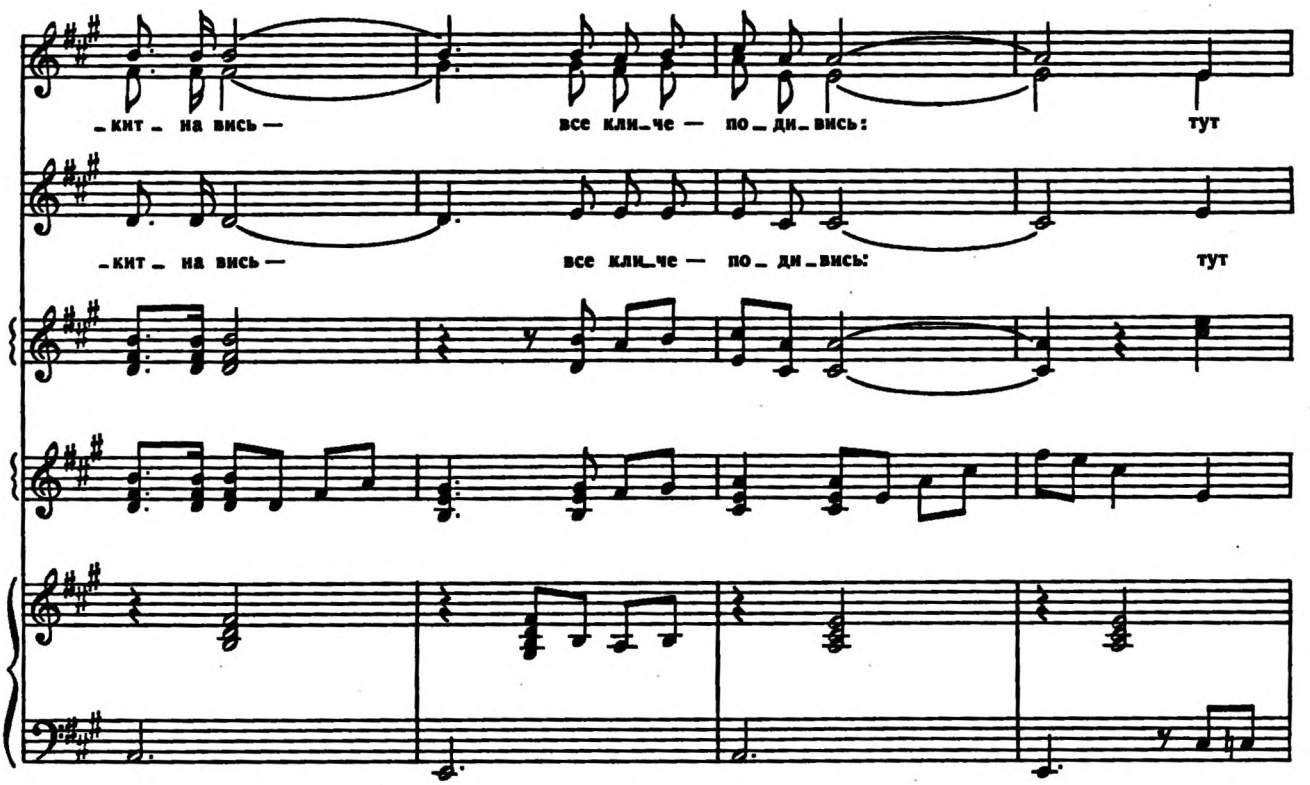
ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МОЯ ЗЕМЛЯ
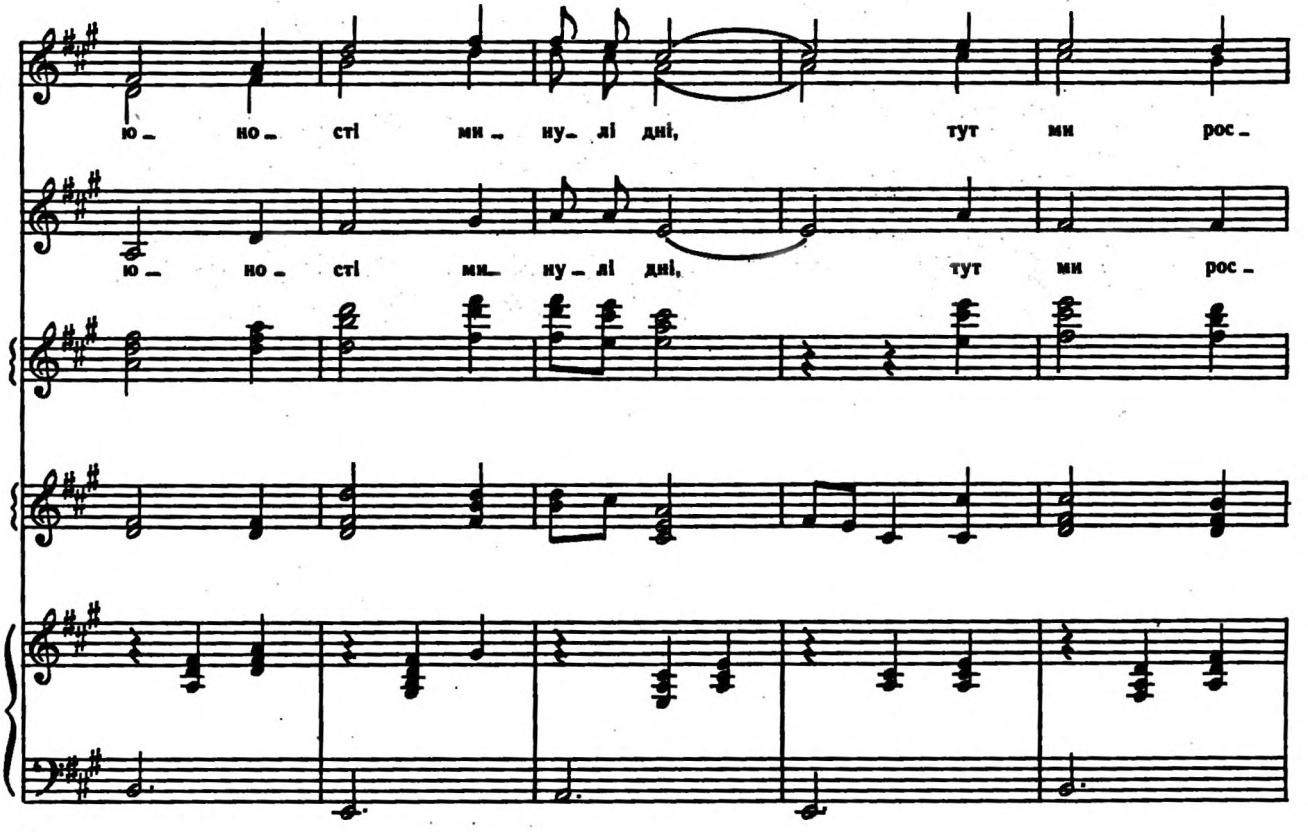
Слова *І. Насалевича*
Музика *Г. Подельського*
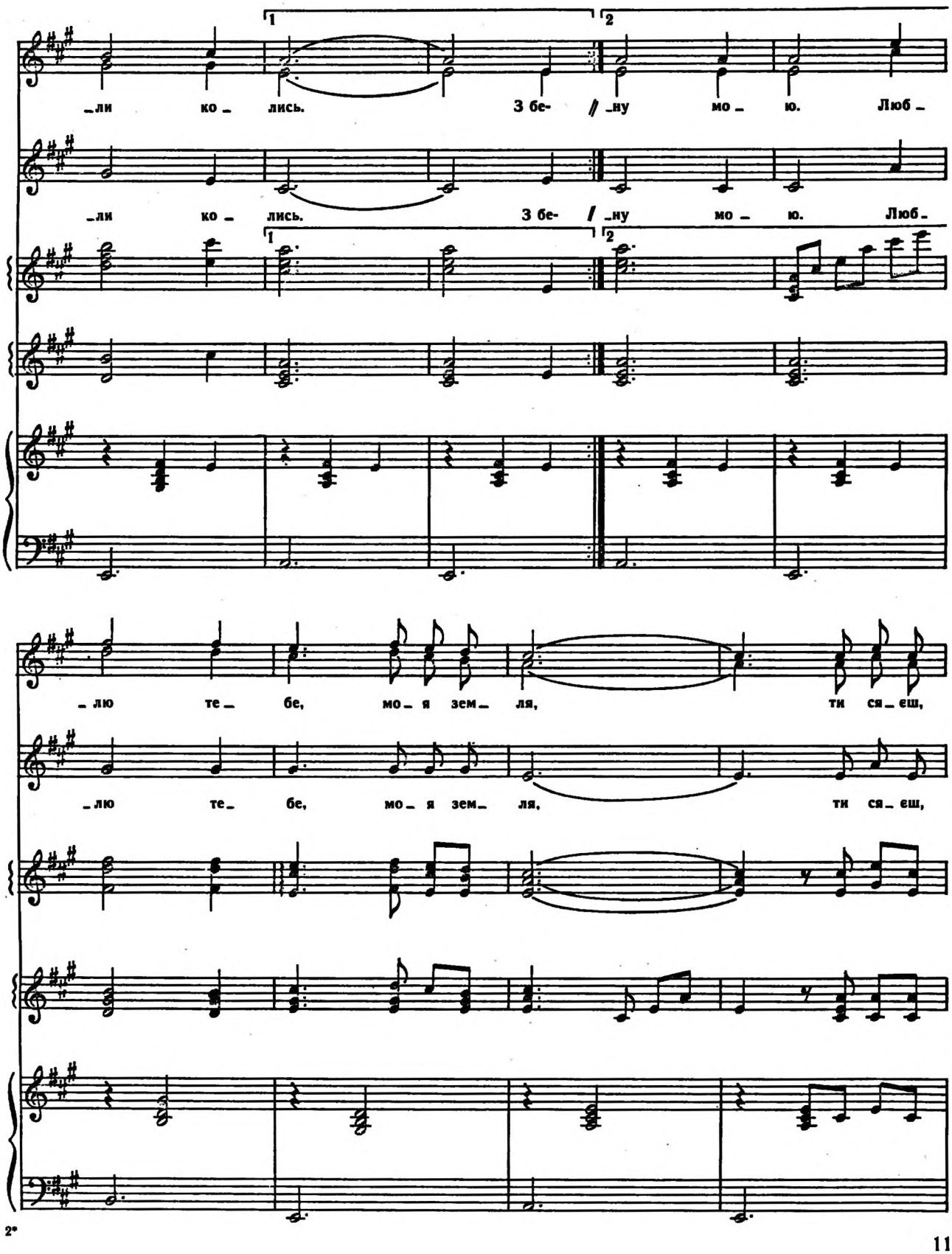

_ля.
Ти ся_ єш як зо_ря,
ти ся_єш,
_ля.
Ти ся_ єш як зо_ря,
ти ся_єш,
як зо_ря!
Кра_ са за_ мрі_ я_ на тво_я,
як зо_ря!
Кра_ са за_ мрі_ я_ на тво_я,
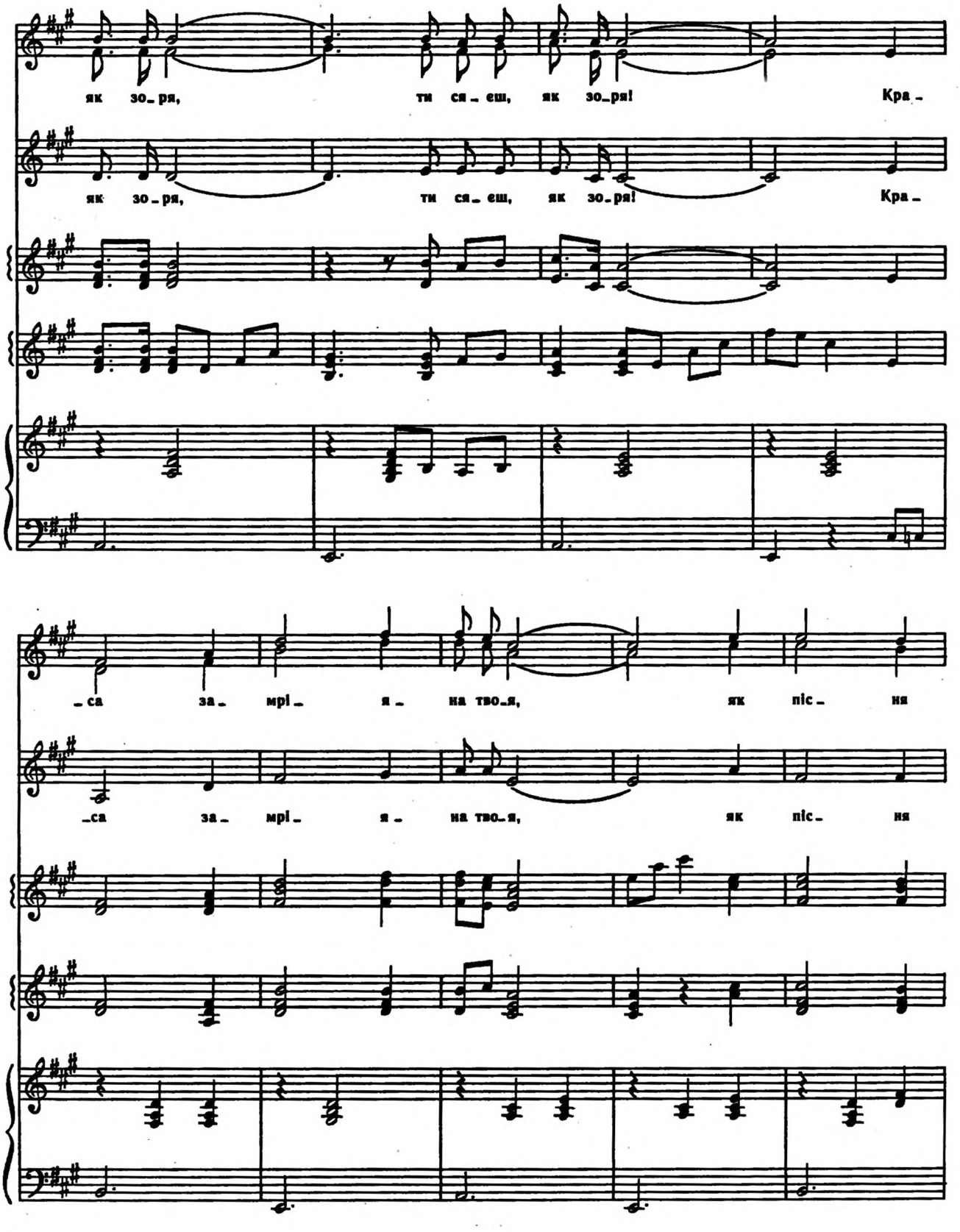

як пісня, окрилля! Са-
кра-са, як пісня, окрилля! Са-
-ди тіни-сті навесні, небес бла-
-ди тіни-сті навесні, небес бла-

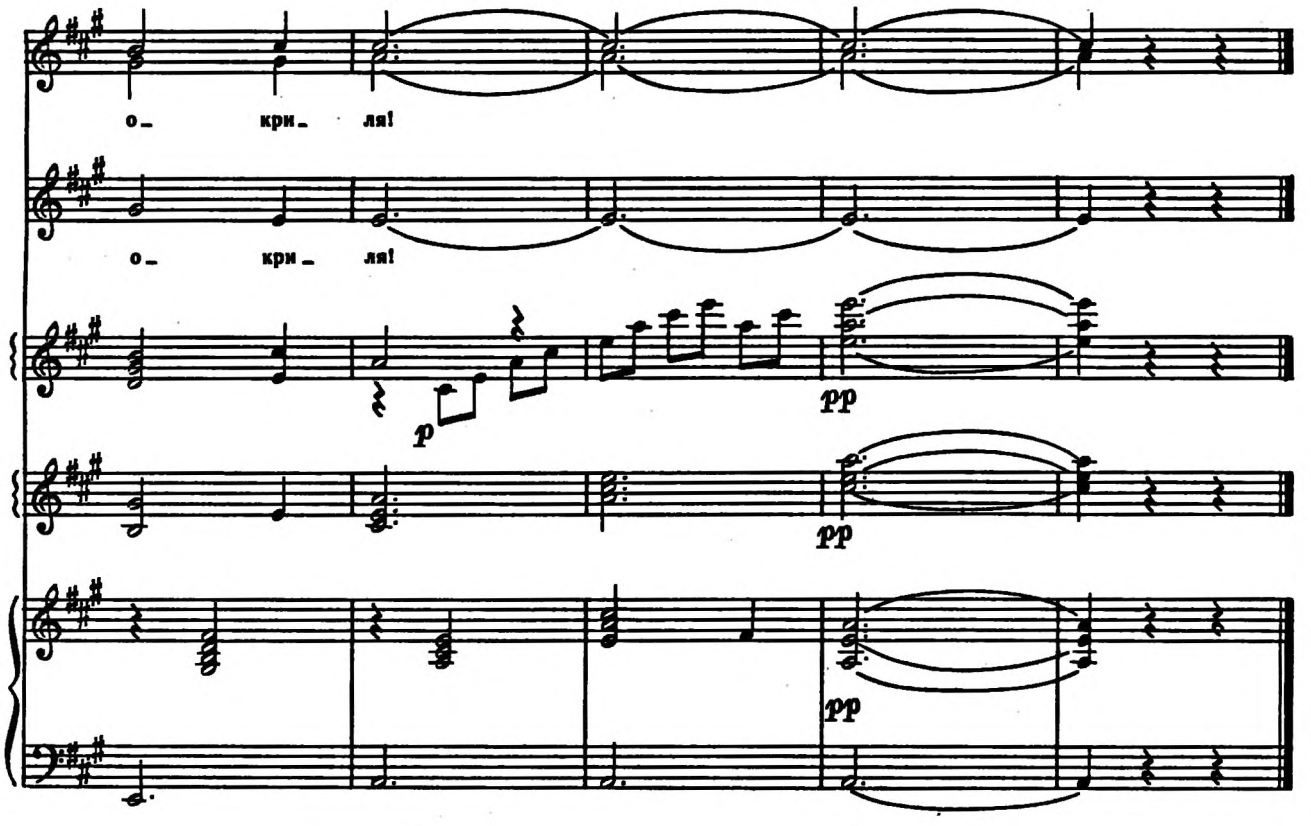

-кит- на вись —
все кли-че — по-ди-вись:
тут
-кит- на вись —
все кли-че — по-ди-вись:
тут

ю- но- сті ми- ну- лі дні,
тут ми рос-
ю- но- сті ми- ну- лі дні,
тут ми рос-

1
2
_ли ко_ лись. З бе- // _ну мо_ ю. Люб_
_ли ко_ лись. З бе- // _ну мо_ ю. Люб_
_лю те_ бе, мо_ я зем_ ля, ти ся_ єш,
_лю те_ бе, мо_ я зем_ ля, ти ся_ єш,

2°

як зо_ря, ти ся_еш, як зо_ря! Кра_
як зо_ря, ти ся_еш, як зо_ря! Кра_
_са за_ мрі_ я_ на тво_я, як піс_ ня
_са за_ мрі_ я_ на тво_я, як піс_ ня

Люблю тебе, моя земля,
Ти сяєш, як зоря,
Ти сяєш, як зоря!
Краса замріяна твоя,
Як пісня, окриля!
Сади тінисті навесні,
Небес блакитна вись —
Все кличе — подивись:
Тут юності минулі дні,
Тут ми росли колись.
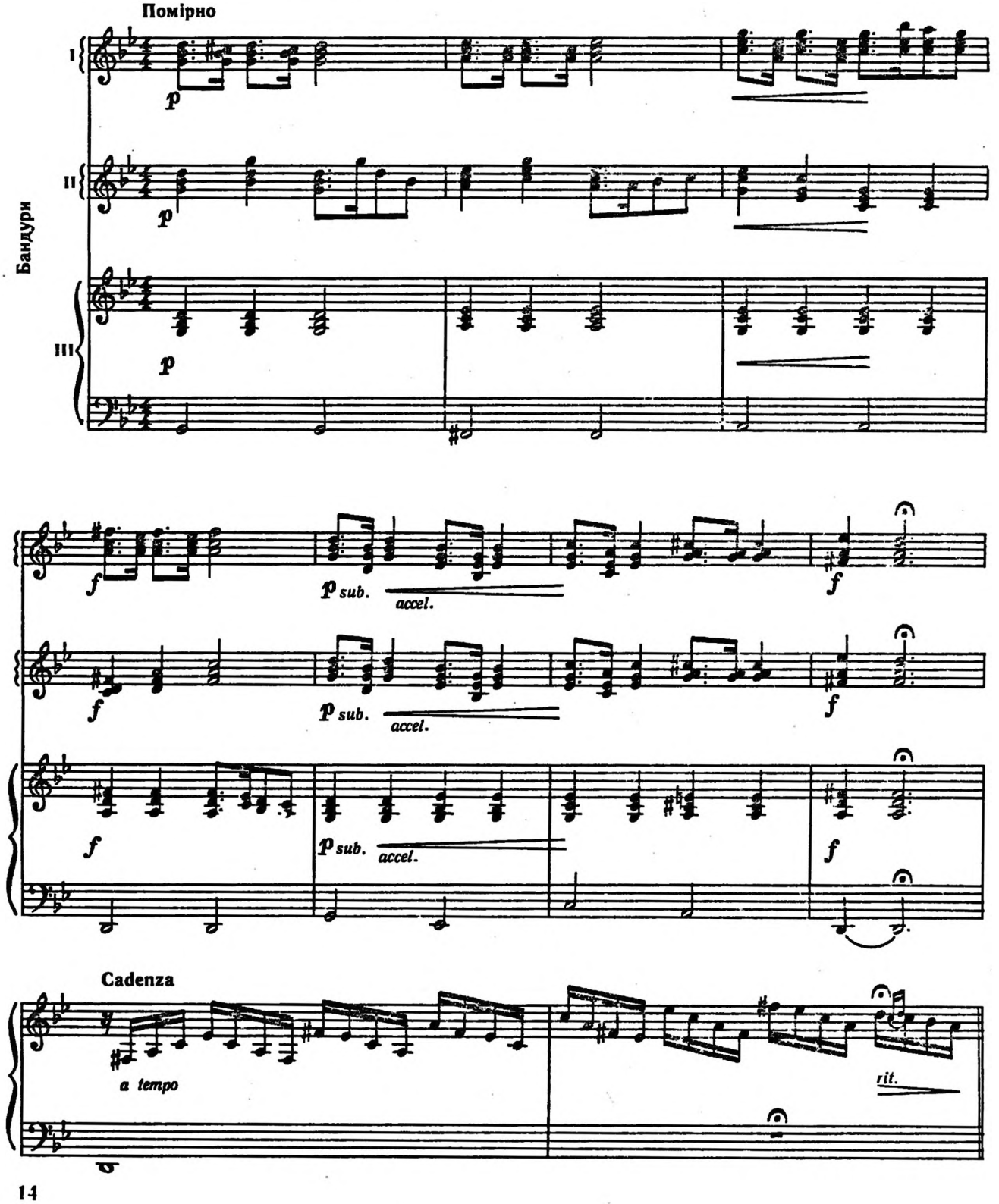
З берізки падають листки...
Колись в тіні ночей,
Колись в тіні ночей
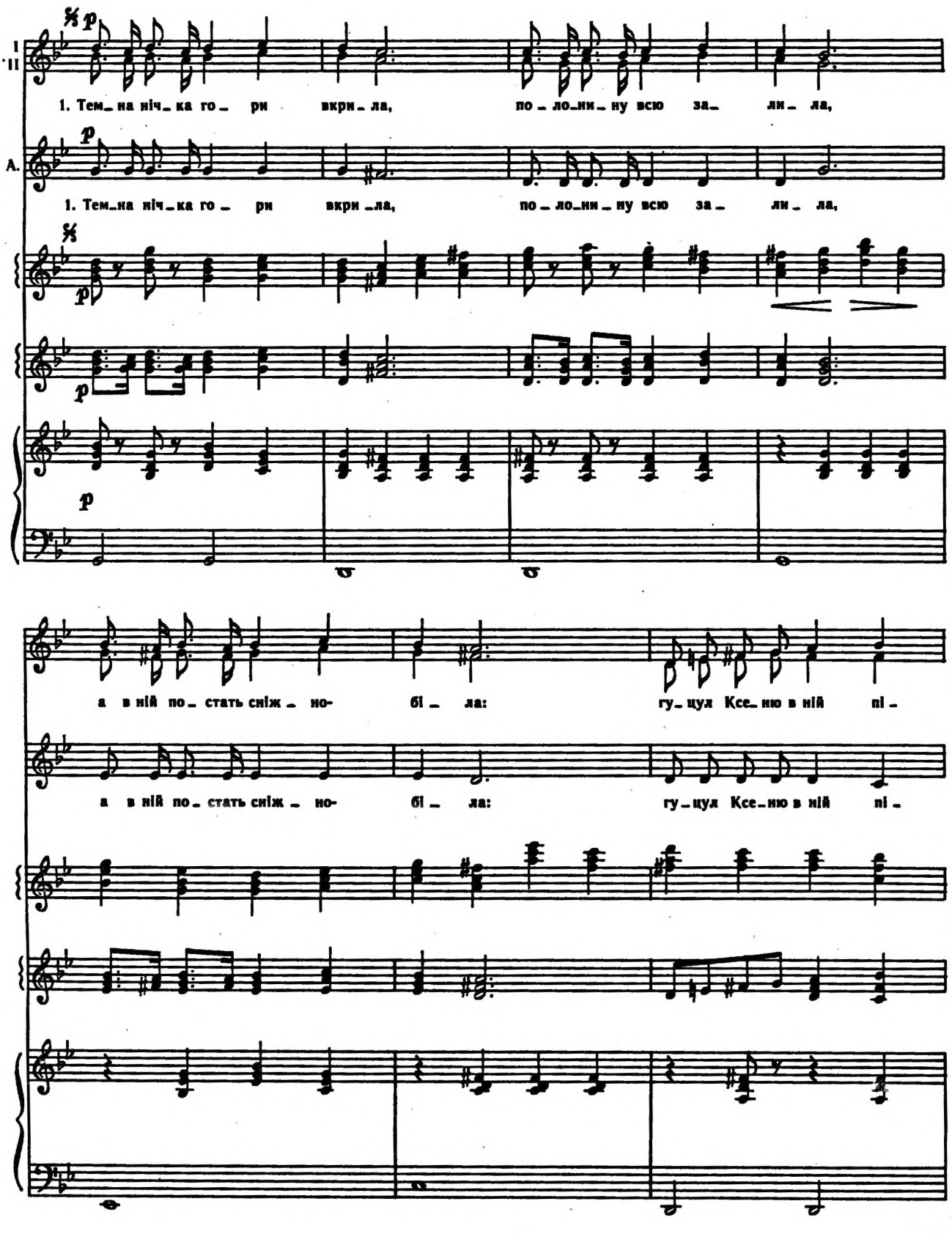
Не помічали нас зірки,
Співав нам соловей...
Тут вперше, пам'ятаю, я
Сказав тобі «люблю»,
Сказав тобі «люблю» —
Ти щастям в серце увійшла,
У юність сонячну мою.
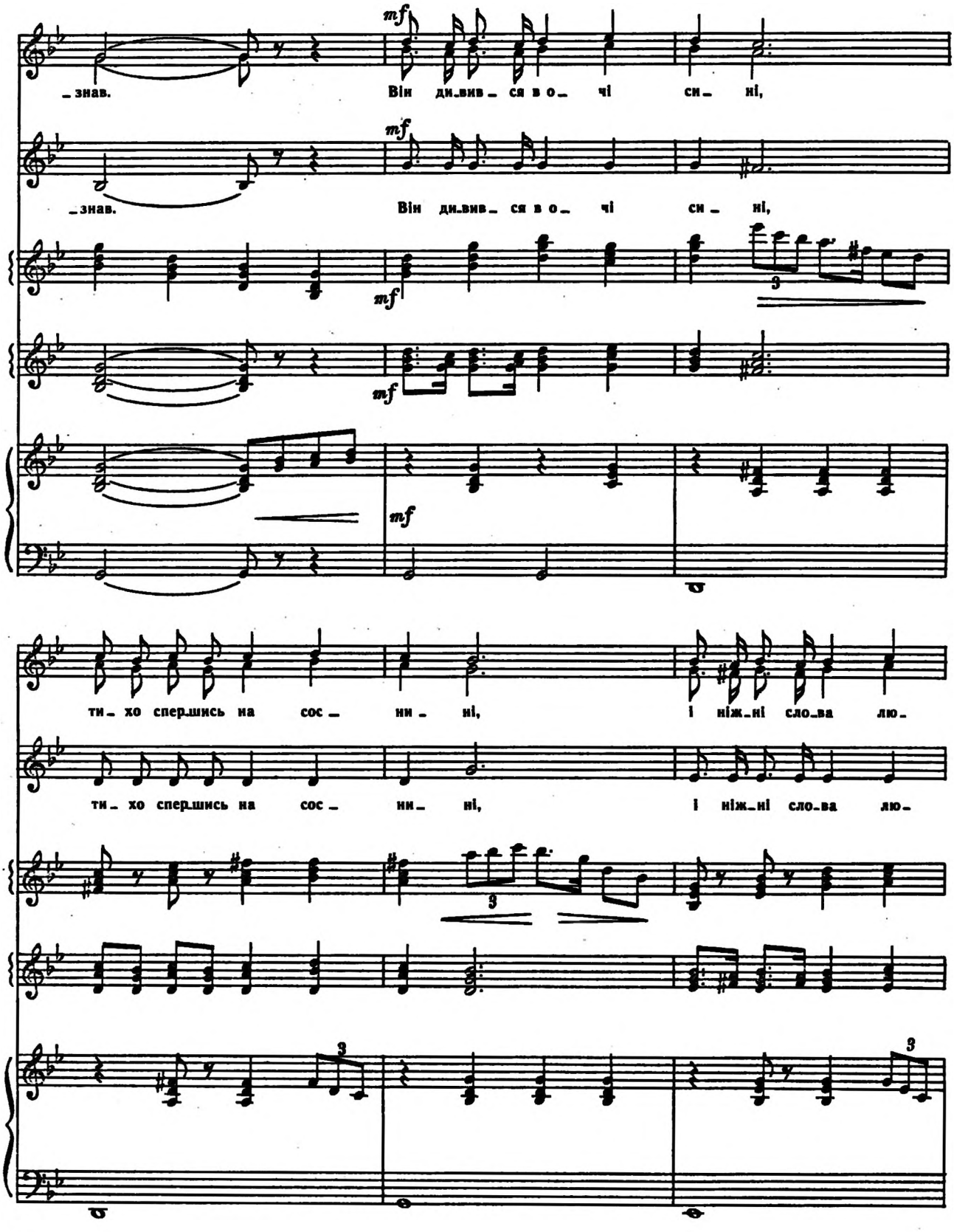
Люблю тебе, моя земля,
Ти сяєш, як зоря,
Ти сяєш, як зоря!
Краса замріяна твоя,
Як пісня, окриля!

ГУЦУЛКА КСЕНЯ

Слова і музика *Р. Савицького*

I
II
1. Тем_на ніч_ка го_ ри вкри_ла, по_ло_ни_ну всю за_ ли_ ла,
А.
1. Тем_на ніч_ка го_ ри вкри_ла, по_ло_ни_ну всю за_ ли_ ла,
а в ній по_ стать сніж_ но- бі_ ла: гу_цул Ксе_ню в ній пі_
а в ній по_ стать сніж_ но- бі_ ла: гу_цул Ксе_ню в ній пі_

mf
_знав.
Він ди_вив_ ся в о_ чі си_ ні,
mf
_знав.
Він ди_вив_ ся в о_ чі си_ ні,
mf
mf
mf
3
ти_ хо спершись на сос_ ни_ ні,
і ніж_ні сло_ва лю_
ти_ хо спершись на сос_ ни_ ні,
і ніж_ні сло_ва лю_
3
3
3

Приспів

mp ten.

-бо- ві на трем-б ті ви- гра- вав: Гу- цул- ко

mp ten.

-бо- ві на трем-бі- ті ви- гра- вав: Гу- цул- ко

mf

colla parte mp

mp colla parte

mp colla parte

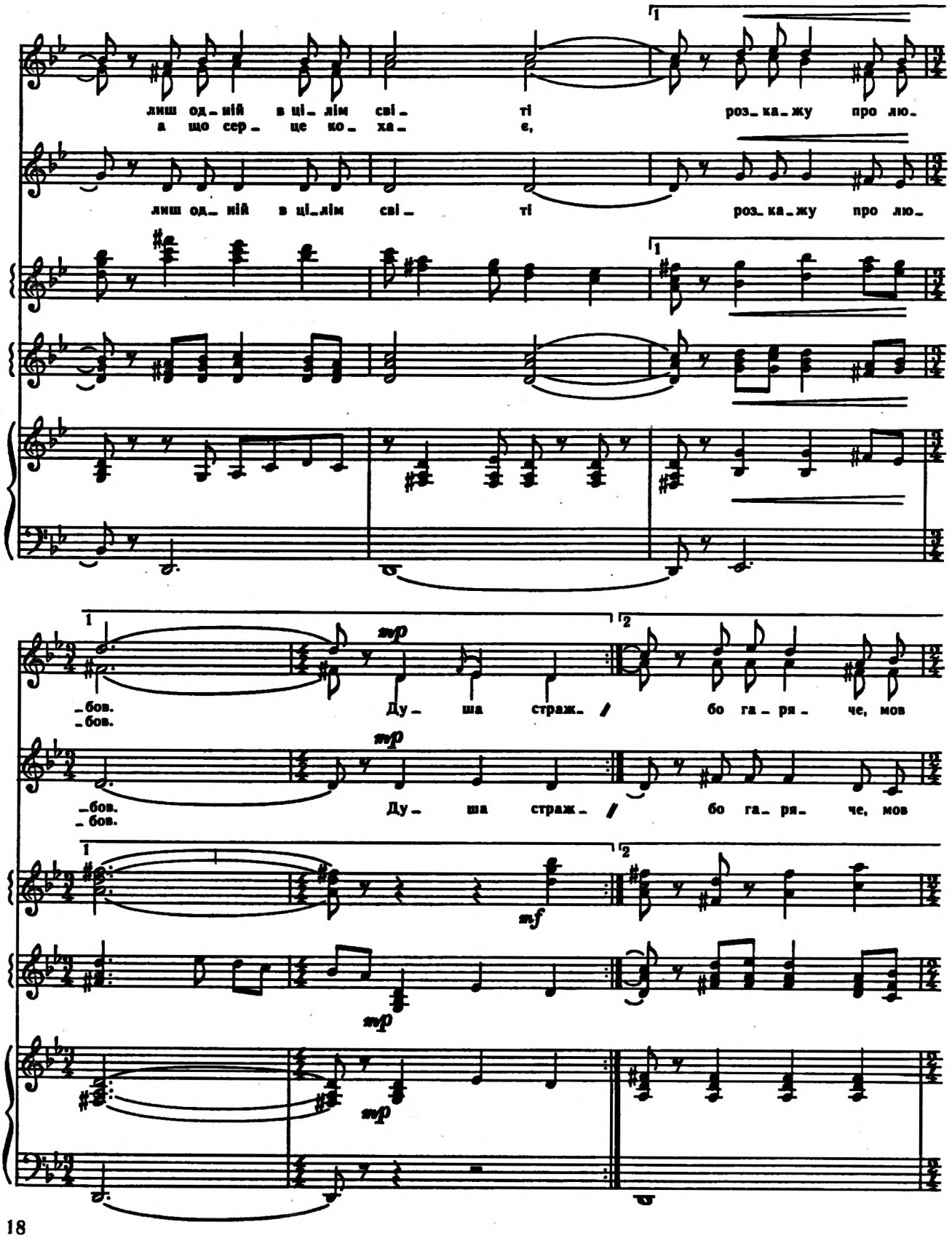
Ксе- ню, я то- бі на трем- бі- ті

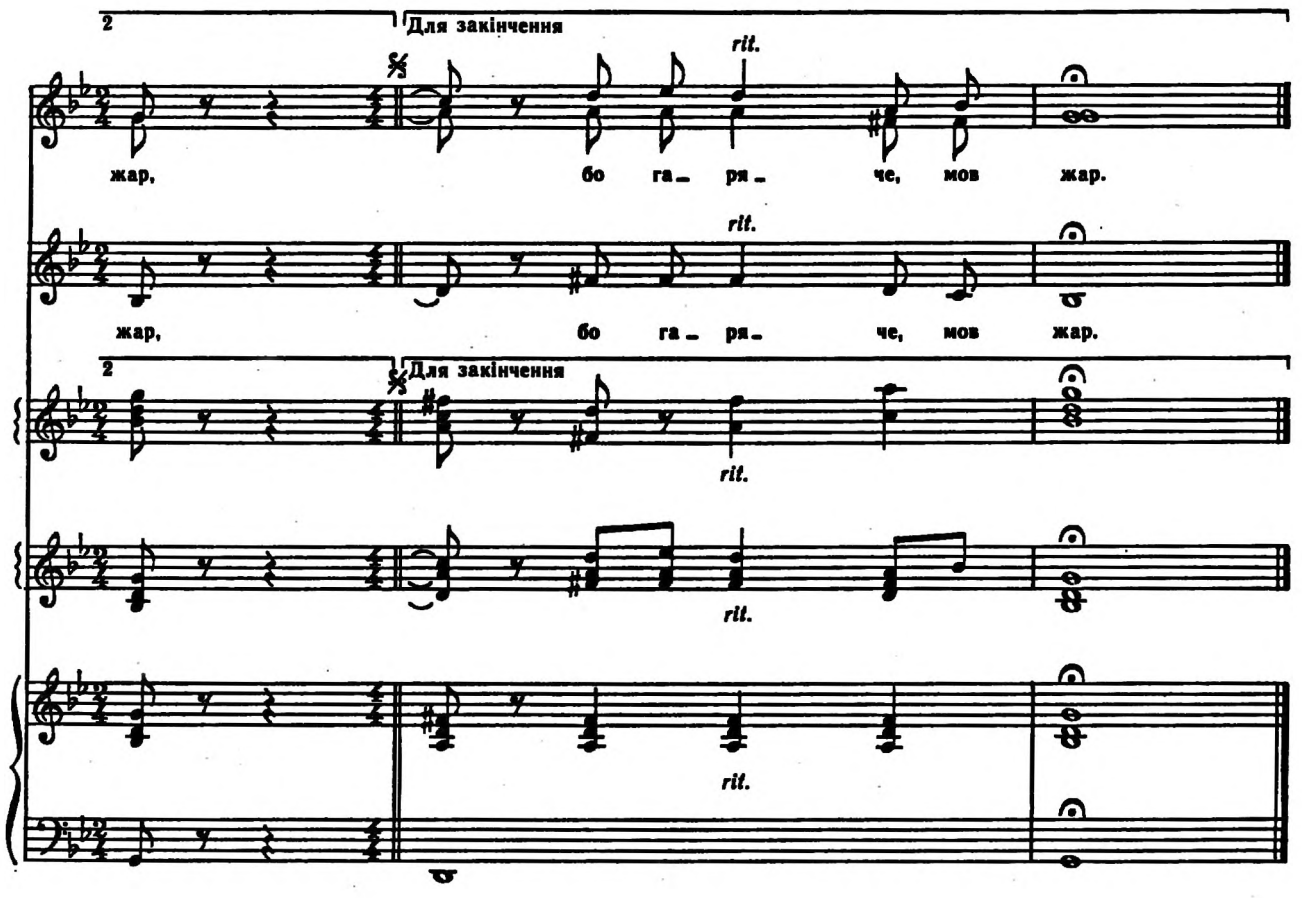
-да- е, звук трем-бі- ти лу- на- є,

Ксе- ню, я то- бі на трем- бі- ті

-да- е, звук трем-бі- ти лу- на- є,

54745

лиш од_ ній в ці_лім сві_ ті роз_ка_жу про лю_
а що сер_ це ко_ ха_ е,
лиш од_ ній в ці_лім сві_ ті роз_ка_жу про лю_
_бов.
_бов.
mp
Ду_ ша страж_ / бо га_ря_ че, мов
_бов.
_бов.
mp
Ду_ ша страж_ / бо га_ ря_ че, мов
mf
mp
mp

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,
А в ній постать сніжно-біла:
Гуцул Ксеню в ній пізнав.
Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на соснині,
І ніжні слова любові
На трембіті вигравав.

Приспів:

Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про любов.
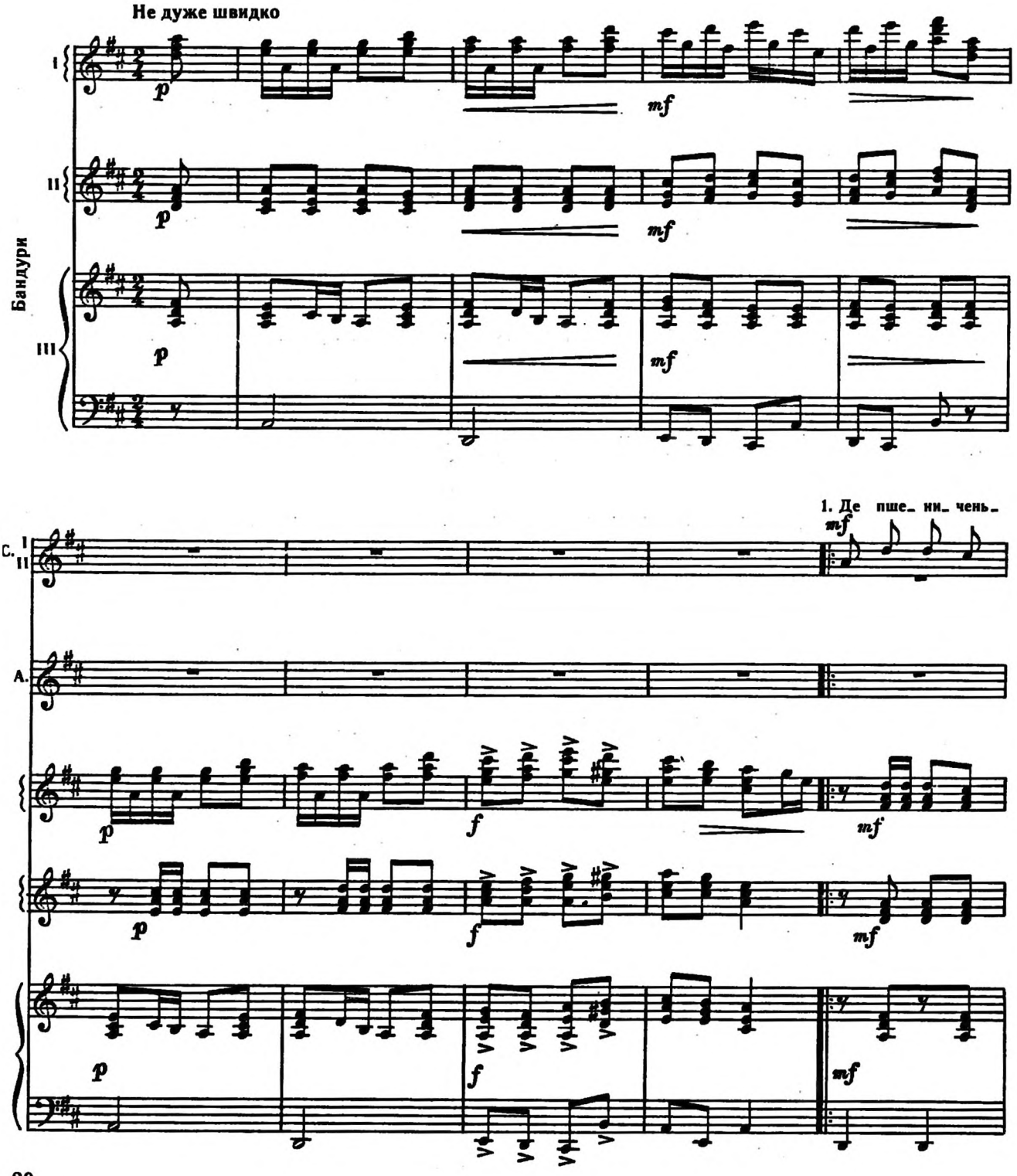
Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.
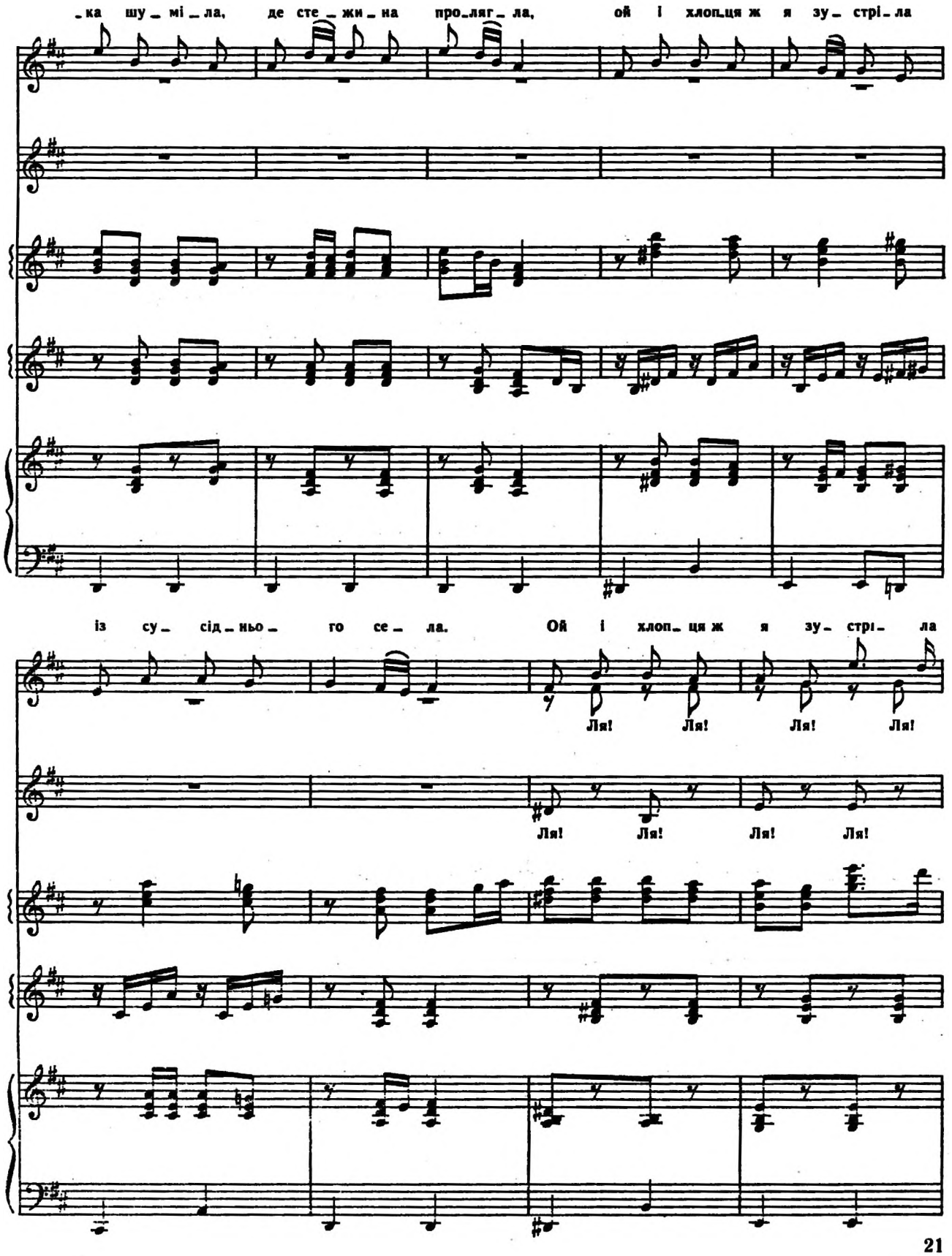
Пролетіло жарке літо,
Гуцул іншу любить скрито,
А гуцулку синьооку
Він останню ніч кохав.
Черемоша грали хвилі,
Сумували очі сині,
Тільки вітер на соснині
Сумну пісню завива.
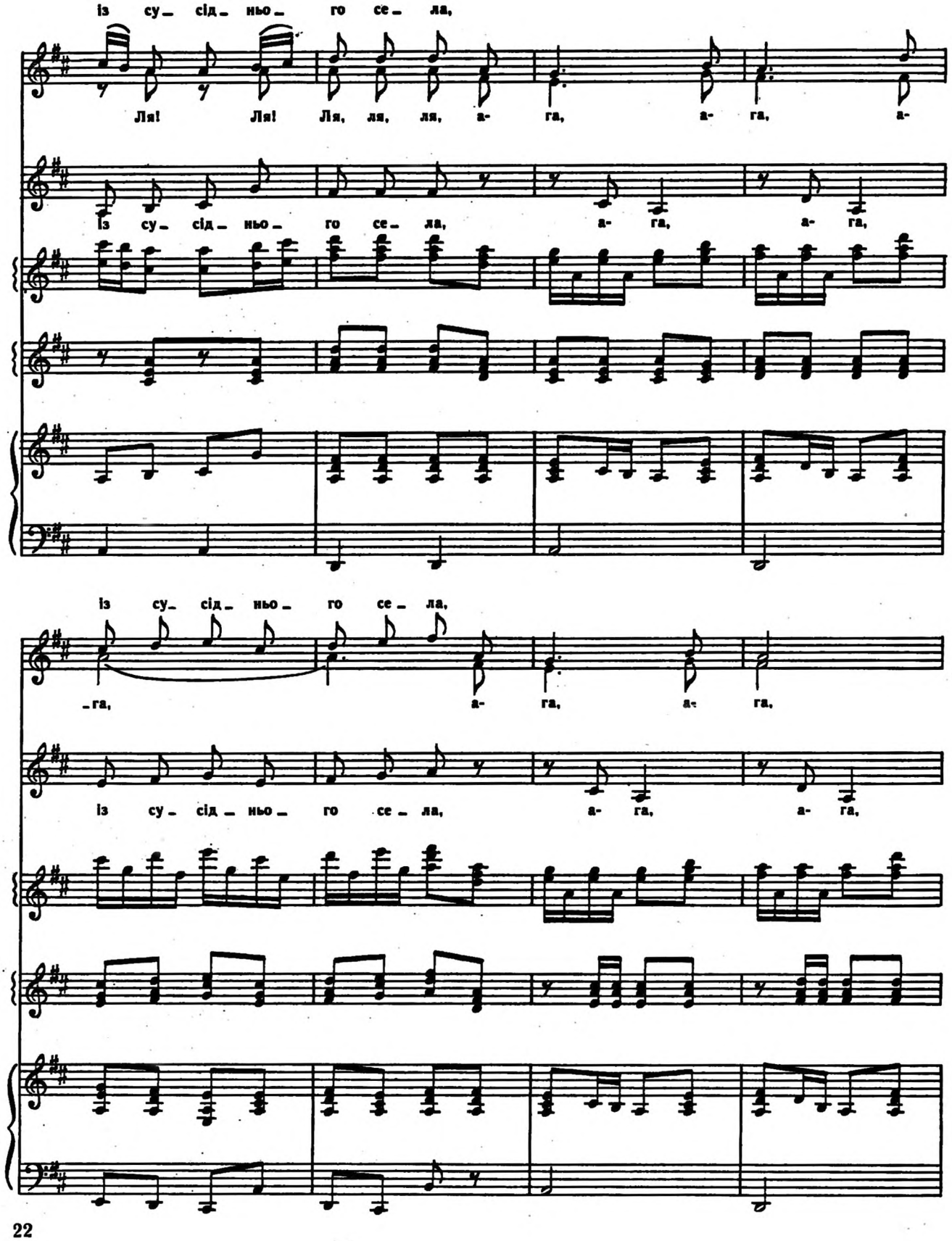
Приспів.
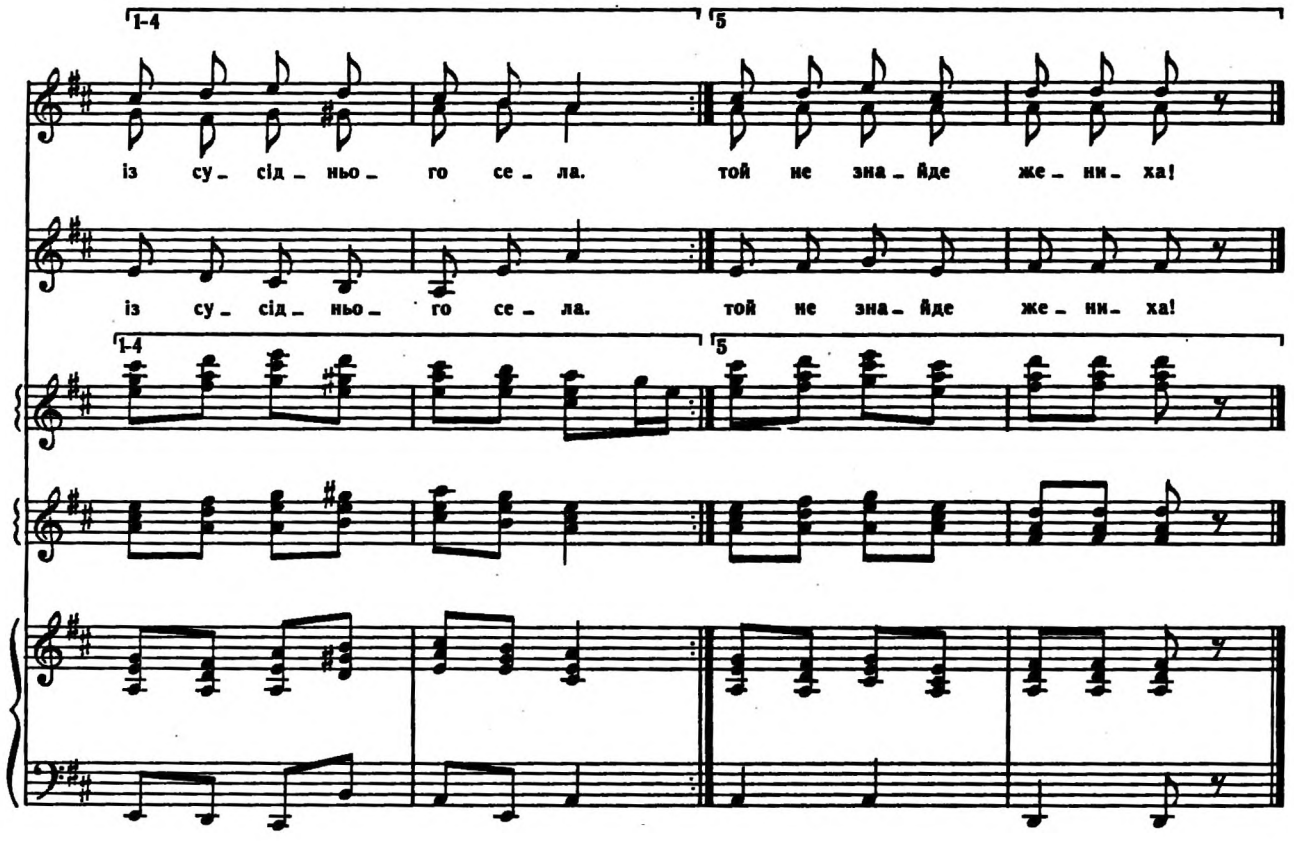
ОЙ НЕ МОРГАЙТЕ, ДІВЧАТА

Слова *О. Новицького*
Музика Є. Козака

_ка шу_мі_ла, де сте_жи_на про_ляг_ла, ой і хлоп_ця ж я зу_стрі_ла
із су_сід_ньо_го се_ла. Ой і хлоп_ця ж я зу_стрі_ла
Ля! Ля! Ля! Ля!
Ля! Ля! Ля! Ля!

із су_ сід_ нью_ го се_ ля,
Ля! Ля! Ля, ля, ля, а- га, а- га, а-
із су_ сід_ нью_ го се_ ля, а- га, а- га,
із су_ сід_ нью_ го се_ ля,
_га, а- га, а- га,
із су_ сід_ нью_ го се_ ля, а- га, а- га,

Де пшениченька шуміла,
Де стежина пролягла,
Ой і хлопця ж я зустріла
Із сусіднього села. } *Двічі*

Як почули, як дізнались,
Як побачили його,—
Всі подружки залицялись
До чорнявого мого. } *Двічі*

Тих подружок хитруватих,
Мабуть, завидки беруть.
Їм чорнявого віддати?
Ні, таких не віддають! } *Двічі*
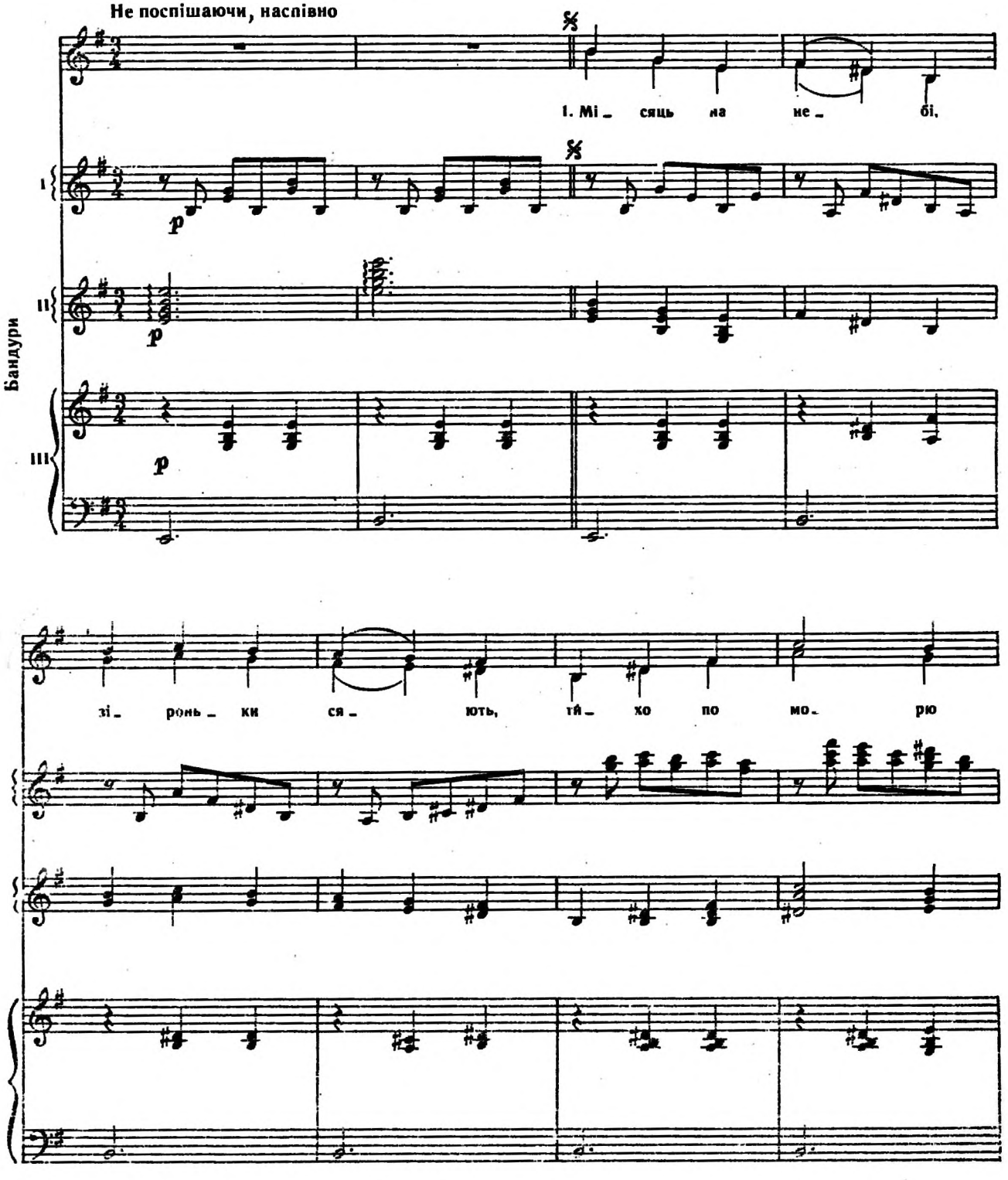
А вони дозалицялись,
Доморгались, просто сміх,—
Поки хлопці перестали
І дивитися на них. } *Двічі*
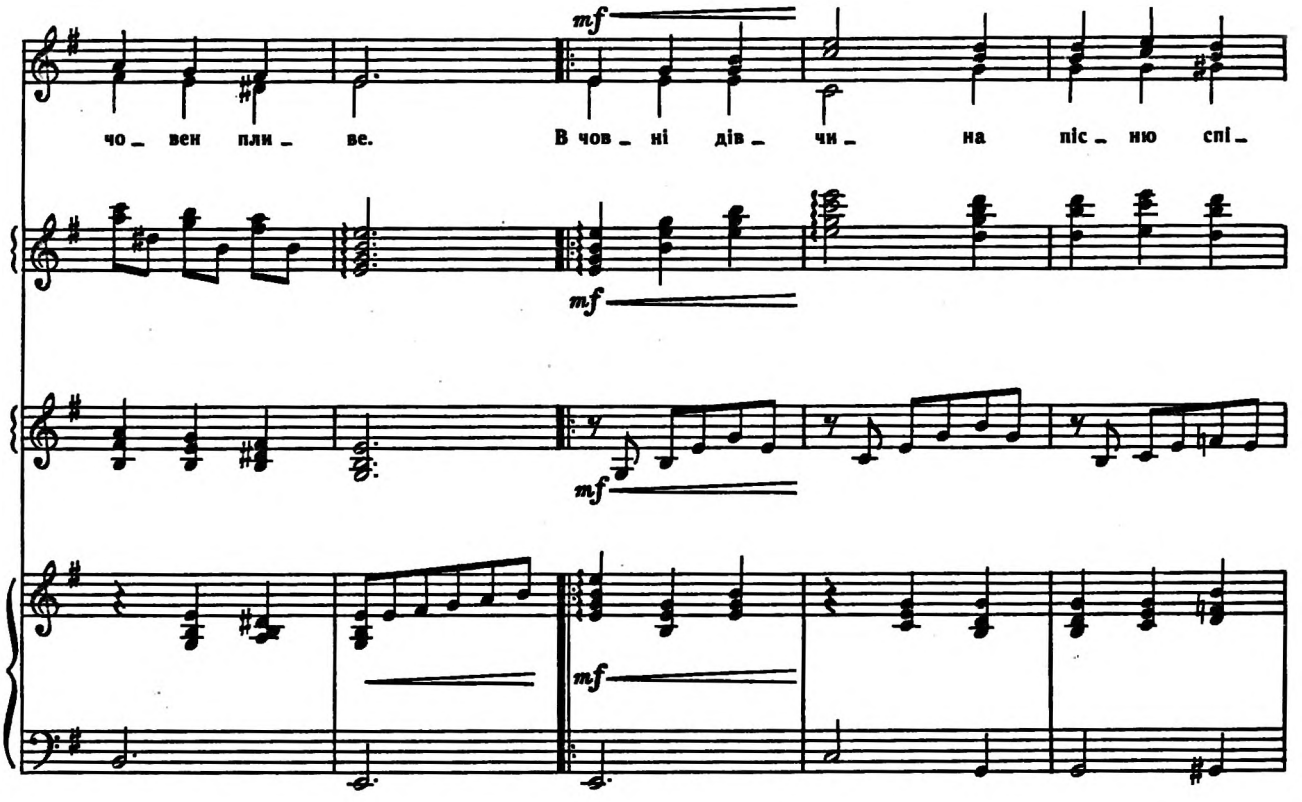
Щоб не знати вам мороки,
Ми вам скажем без гріха:
Хто моргає на всі боки,
Той не знайде жениха! } *Двічі*
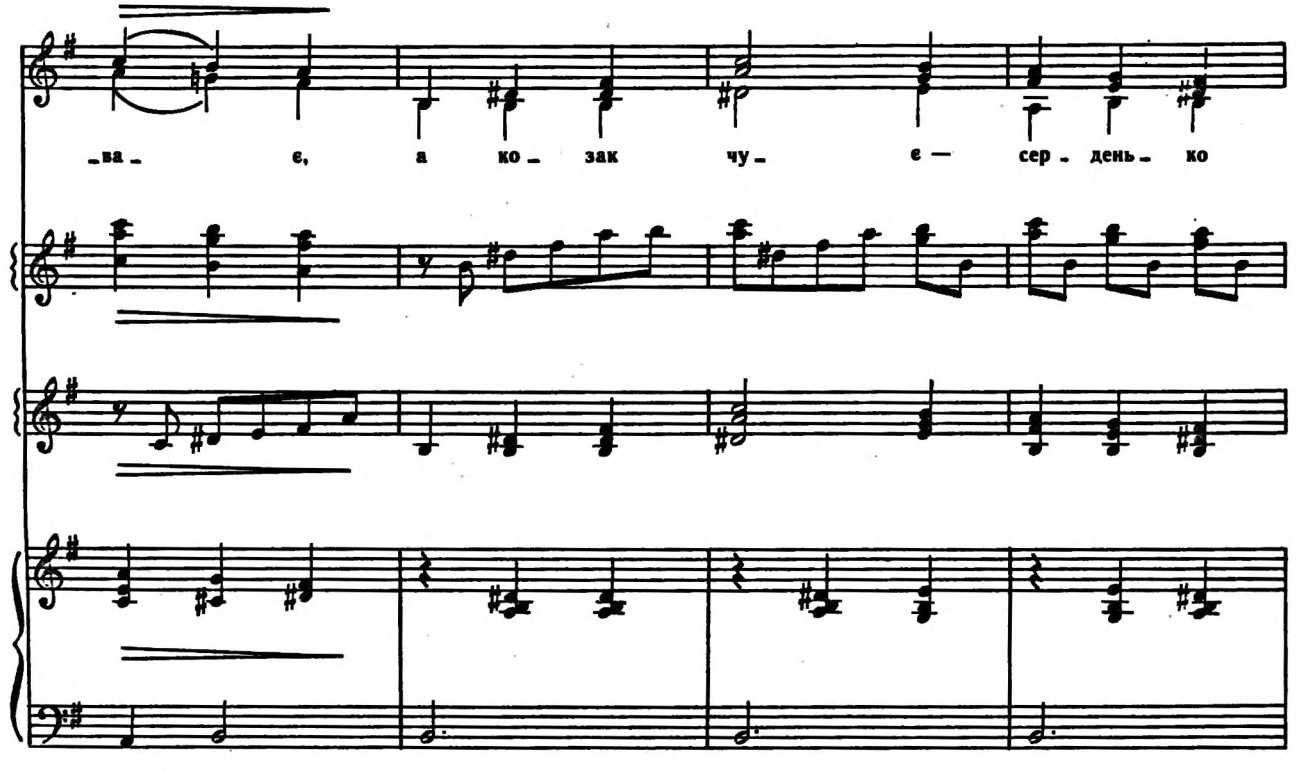
МІСЯЦЬ НА НЕБІ
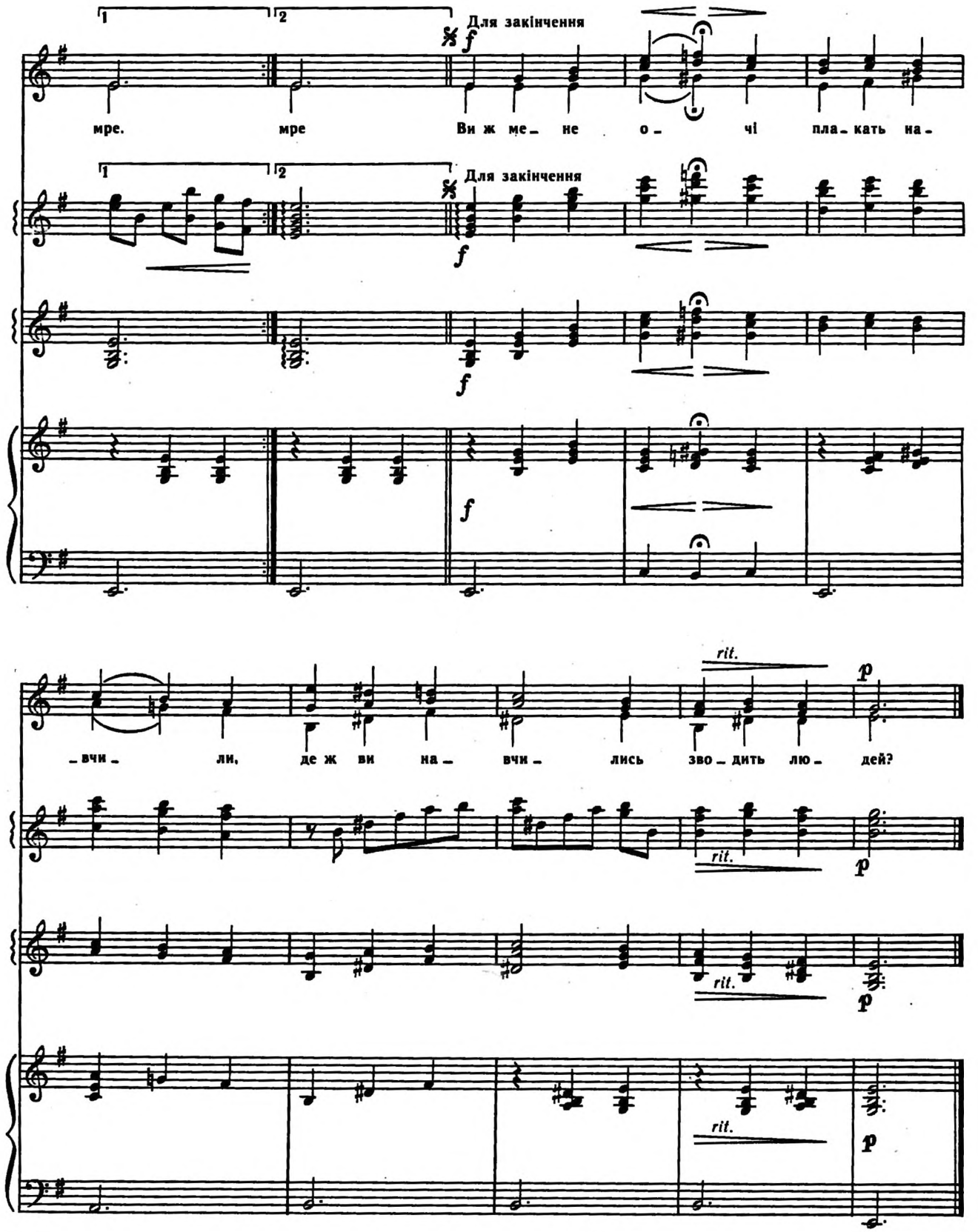
Українська народна пісня

Обробка *Г. Верьовки*

mf
чо_ вен пли_ ве.
В чов_ ні дів_ чи_ на піс_ ню спі_
mf
mf
mf

_ва_ е, а ко_ зак чу_ є — сер_ день_ ко

1
2
Для закінчення
f
мре.
мре
Ви ж ме_ не о_ чі пла_кать на_
Для закінчення
f
f
f
rit.
p
вчи ли, де ж ви на_ вчи_ лись зво_дить лю_ дей?
rit.
p
rit.
p
rit.
p

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує — серденько мре. } *Дівчі*
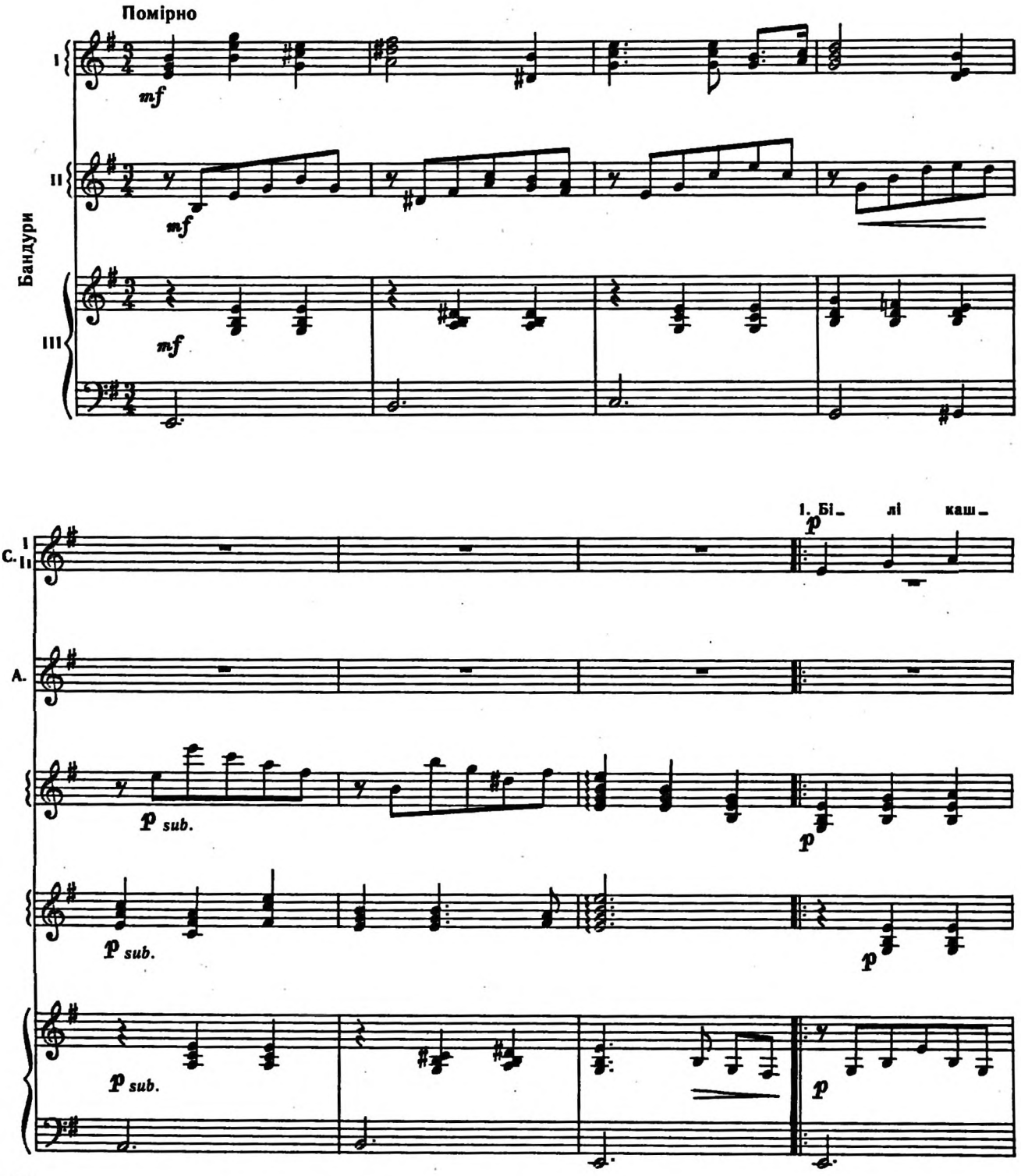
Ця пісня мила, ця пісня люба
Все про кохання, все про любов.
Як ми любили та й розійшлися,
Тепер навіки зійшлися знов. } *Дівчі*
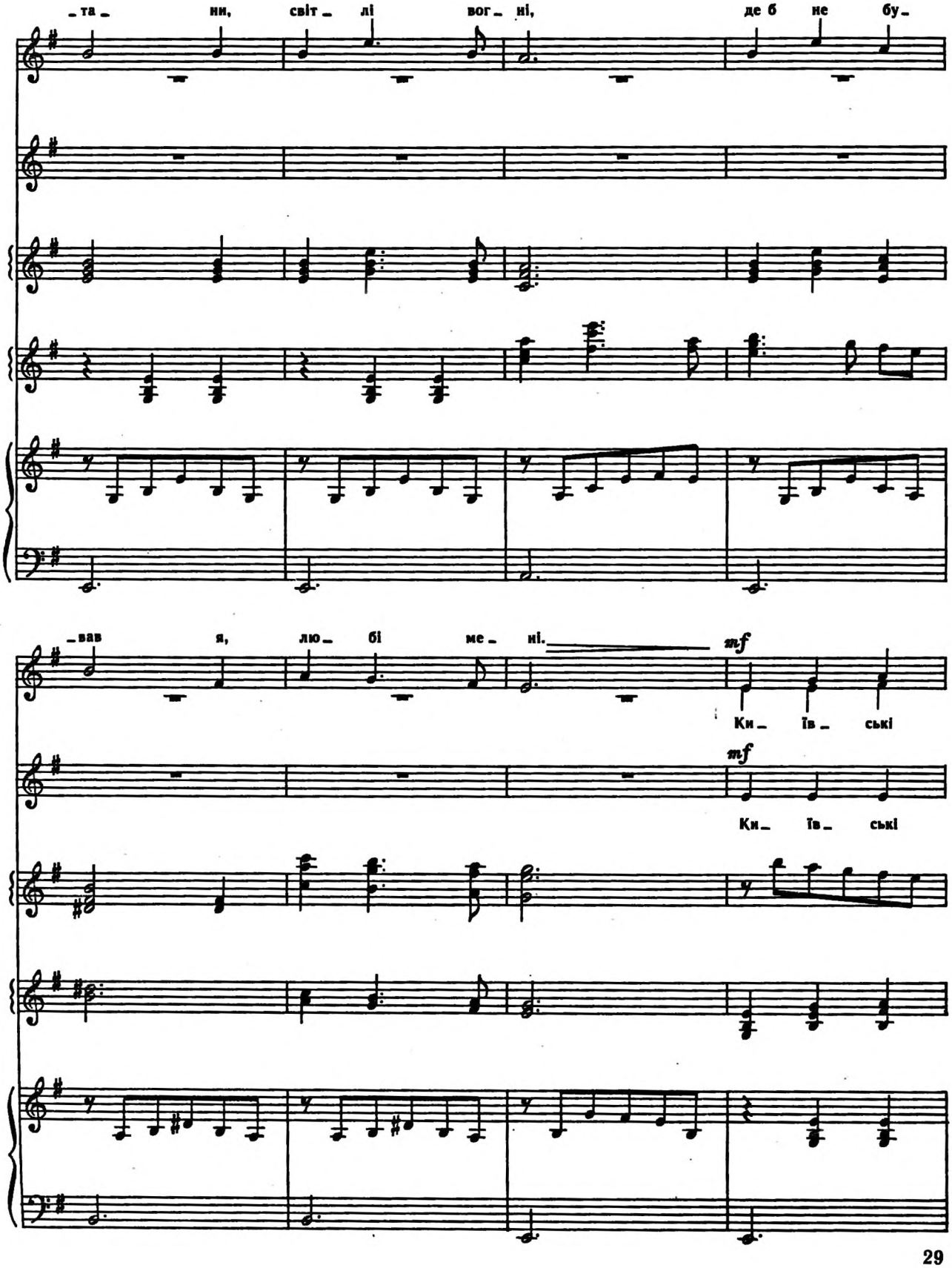
Коли сиділи ми вдвох у човні
І місяць світив до наших ніг,
Я все дивився у твої очі
І надивитись ніяк не міг } *Дівчі*
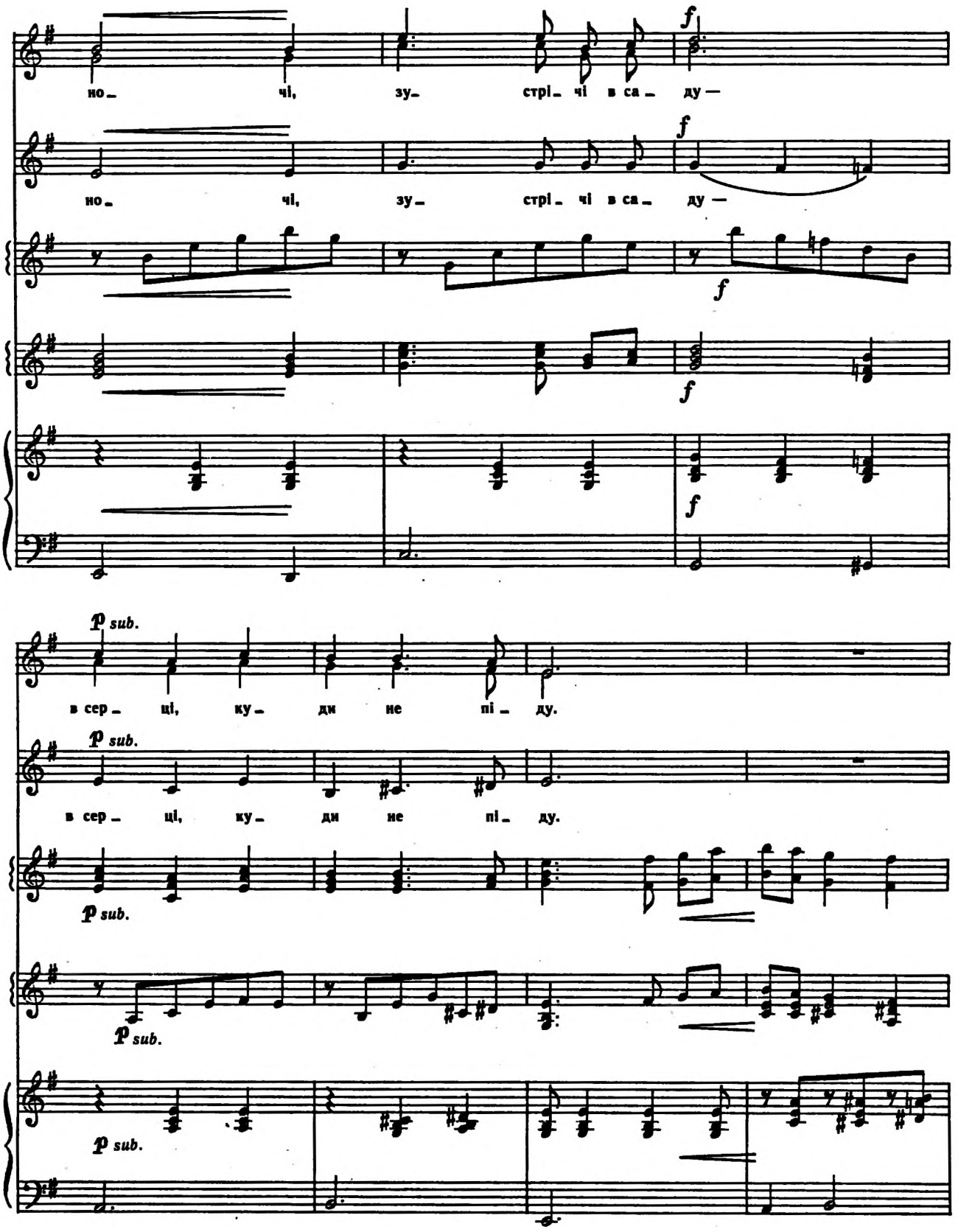
Ой очі, очі, очі дівочі —
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мене, очі, плакать навчили,
Де ж ви навчились зводить людей? } *Дівчі*
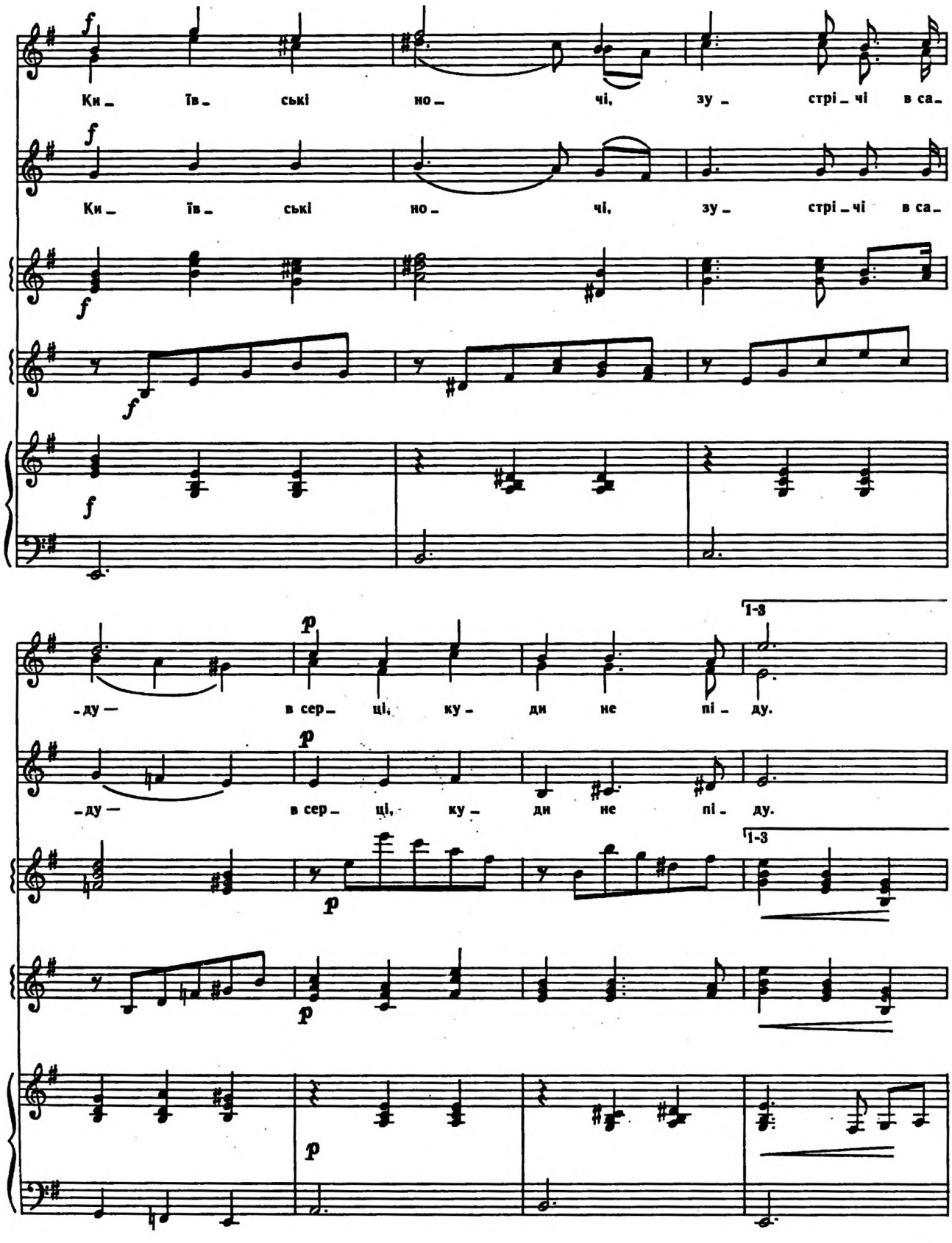
БІЛІ КАШТАНИ
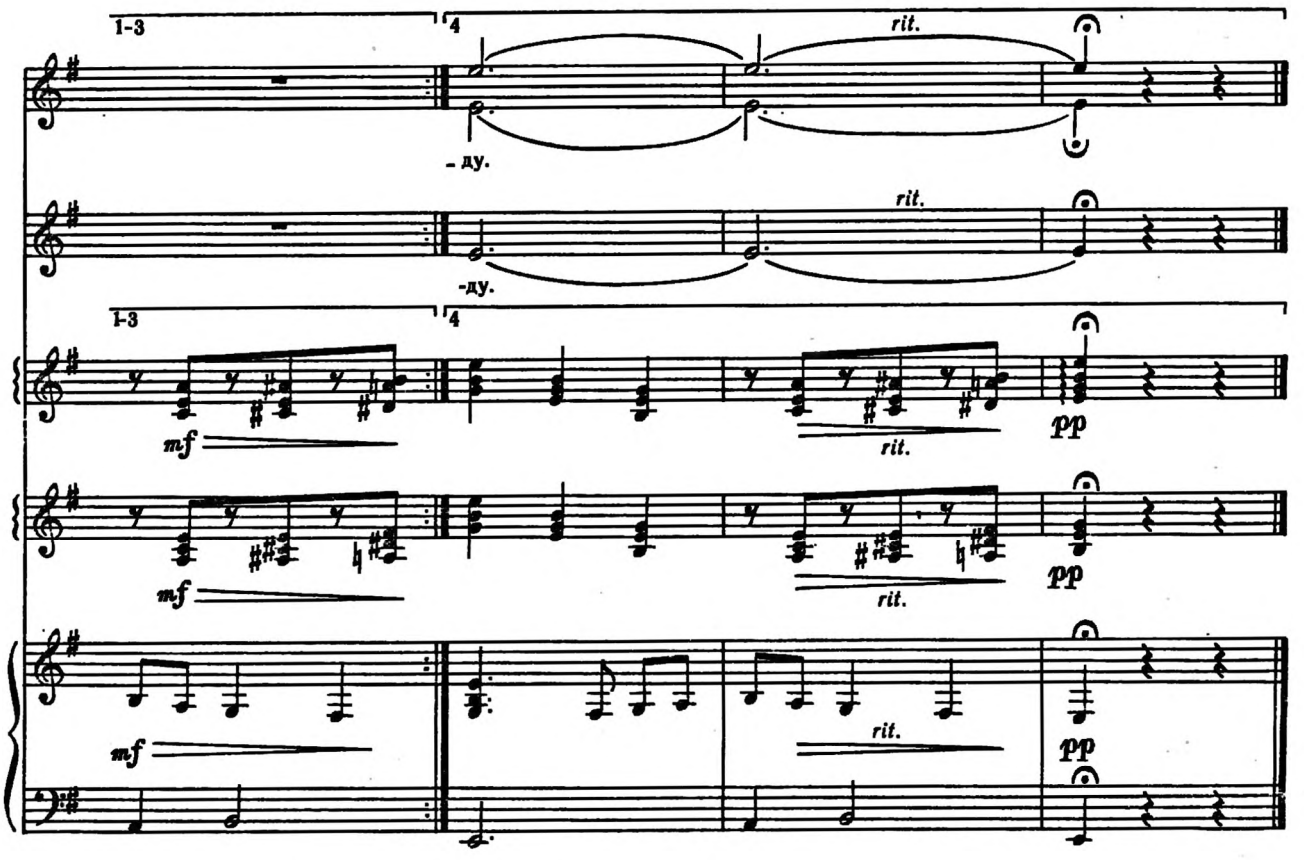
Слова *А. Малишка*
Музика *П. Майбороди*

_та_ нин, світ_ лі вог_ ні, де б не бу_
вав я, лю бі ме_ ні.
mf
Ки_ їв_ ські
mf
Ки_ їв_ ські

но_ чі, зу_ стрі_ чі в са_ ду —
но_ чі, зу_ стрі_ чі в са_ ду —
в сер_ ці, ку_ дн не пі_ ду.
в сер_ ці, ку_ дн не пі_ ду.

Ки_ їв_ ські но_ чі, зу_ стрі_чі в са_
Ки_ їв_ ські но_ чі, зу_ стрі_чі в са_
-ду— в сер_ці, ку_ди не пі_ду.
-ду— в сер_ці, ку_ди не пі_ду.
1-3
1-3

Білі каштани, світлі вогні,
Де б не бував я, любі мені.
Київські ночі, зустрічі в саду —
В серці, куди не піду. } *Двічі*
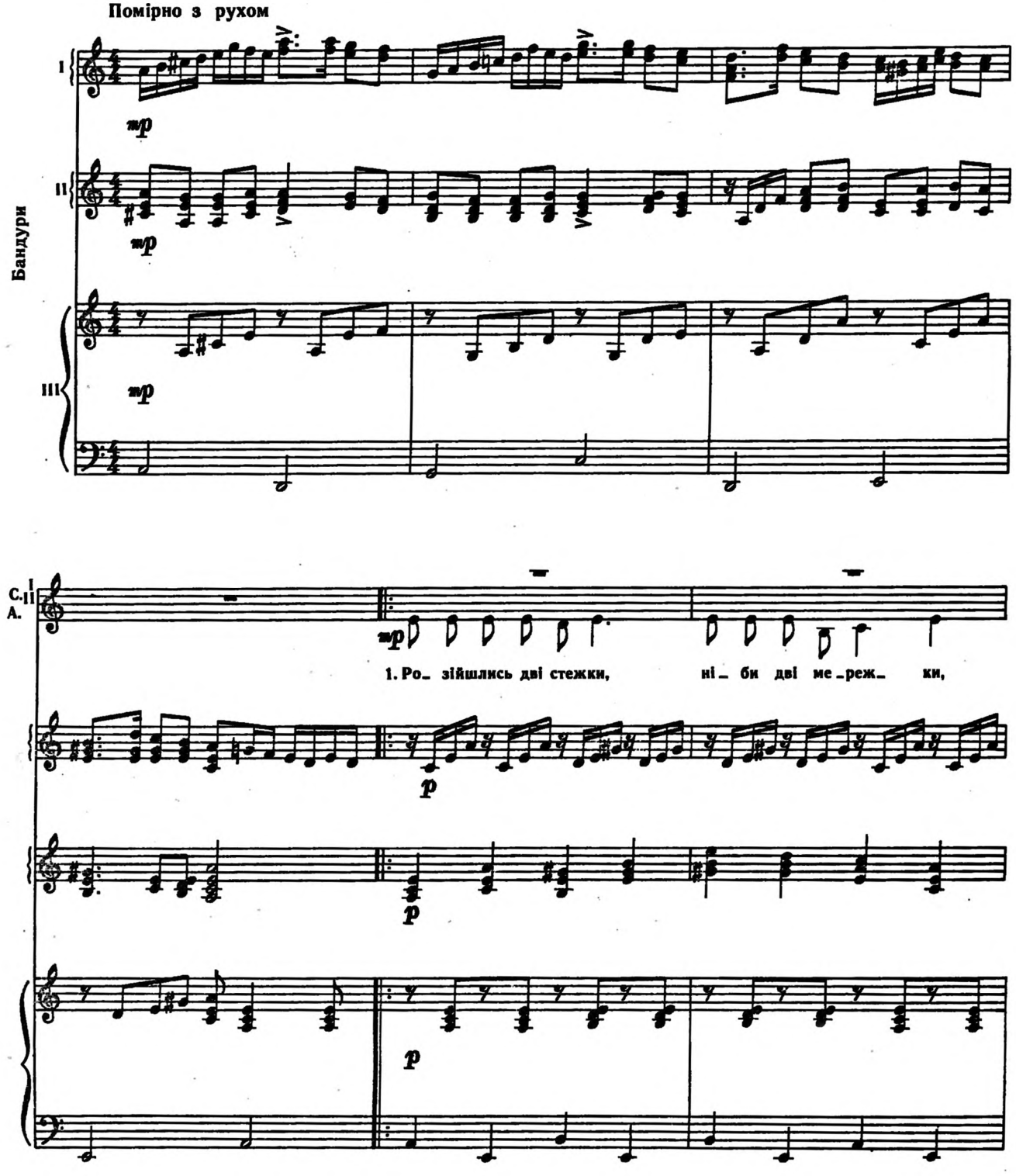
Гори високі, синь дніпрова,
Молодість наша вічно жива,
Рідна столиця — ти моя весна,
Світла, погожа, ясна. } *Двічі*
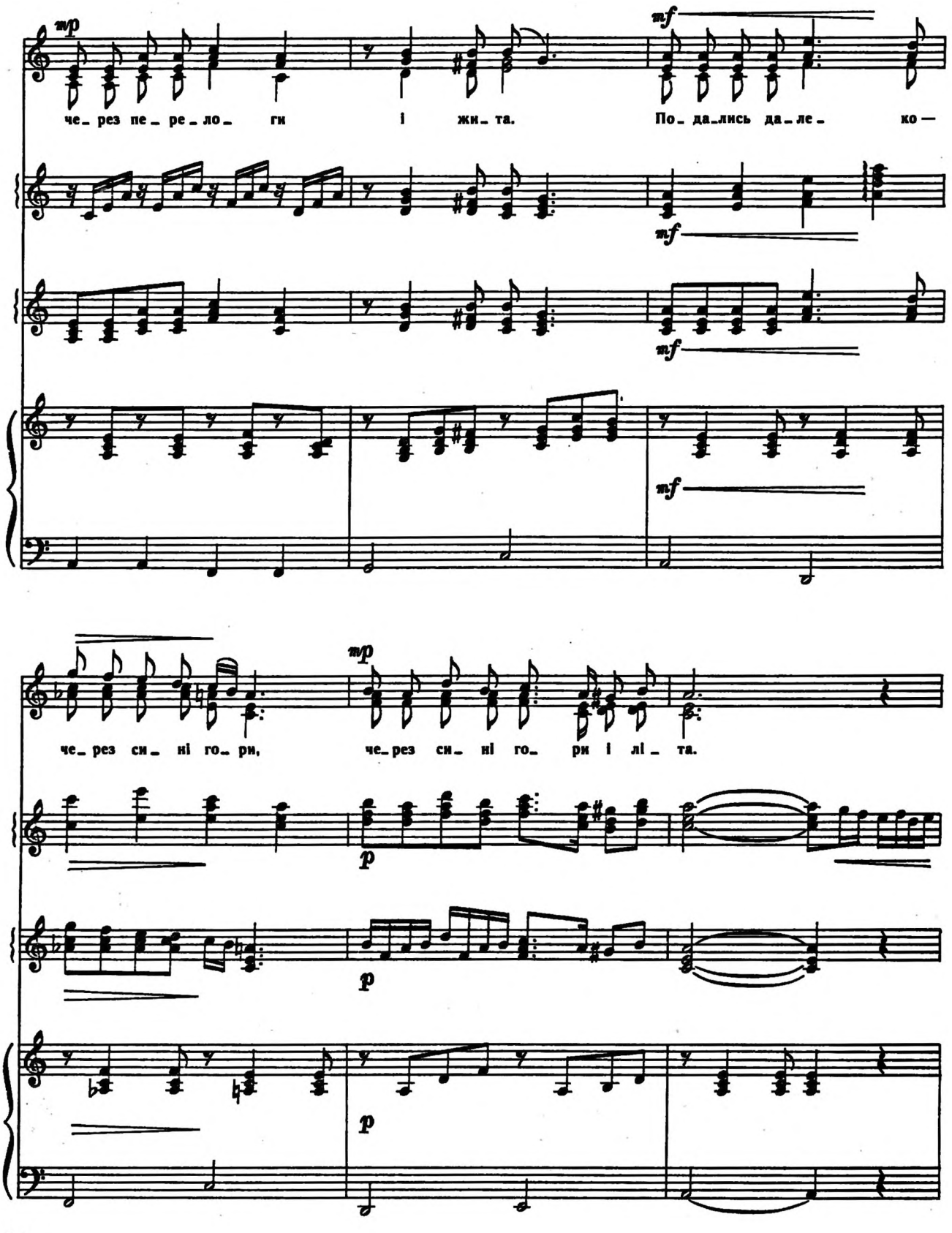
Ми покохались там, де дуби,
В київському небі два голуби
Кружать, здіймають крилоньки свої,
Наче ми в парі, в сім'ї. } *Двічі*
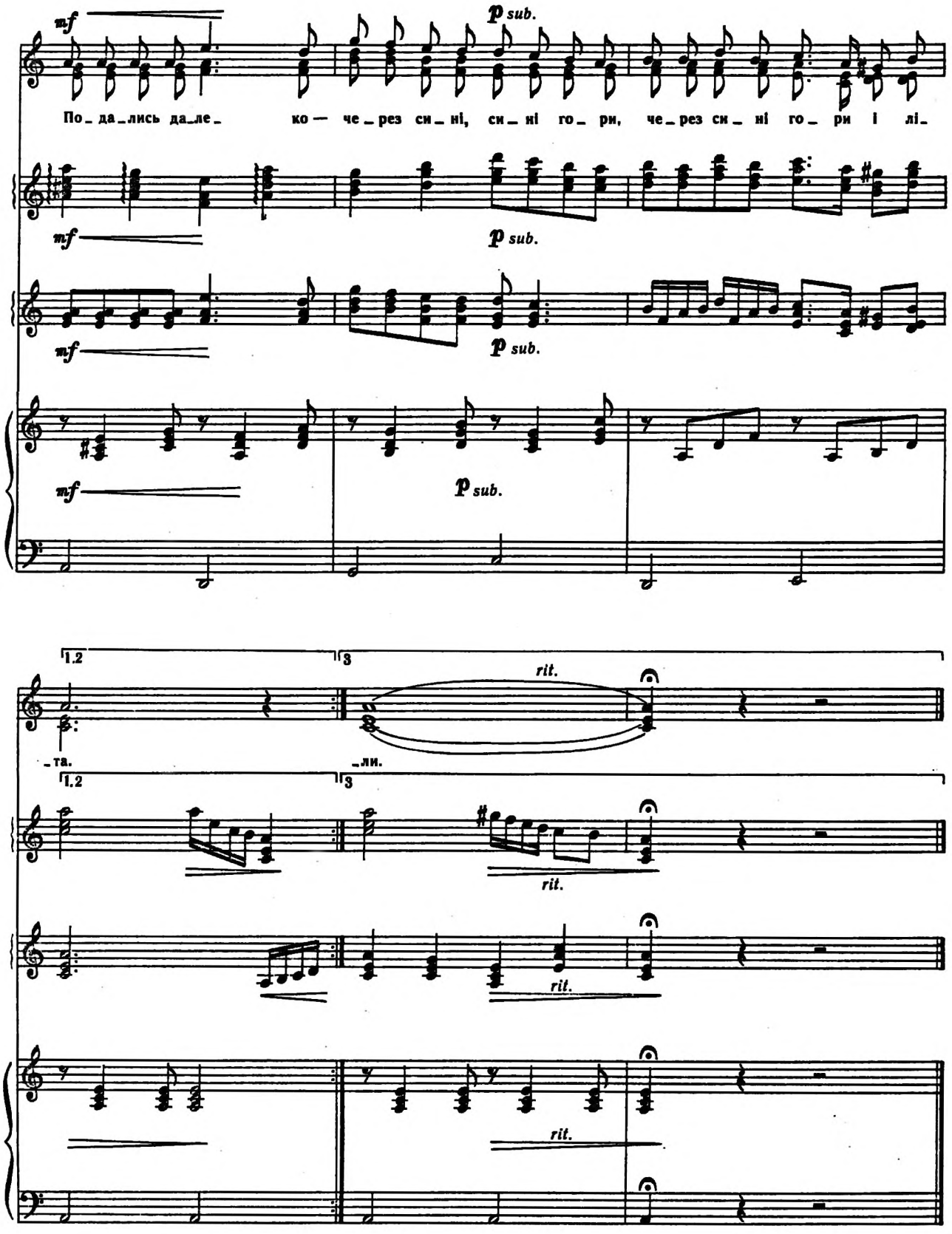
Так воно стане, так воно є,
Білі каштани — щастя моє,
Київські ночі, зустрічі в саду —
В серці, куди не піду. } *Двічі*

РОЗІЙШЛИСЬ ДВІ СТЕЖКИ

Слова *М. Сома*
Музика *О. Білаша*

mp
mf
че_рез пе_ре_ло_ги і жи_та.
По_да_лись да_ле_ко—
mf
mf
mf
mp
че_рез си_ні го_ри,
че_рез си_ні го_ри і лі_та.
p
p
p

mf
p sub.
По_да_лись да_ле_ ко — че_рез си_ні, си_ні го_ри, че_рез си_ні го_ри і лі_
mf
p sub.
mf
p sub.
mf
p sub.
1.2
3
rit.
_та.
_ли.
1.2
3
rit.
rit.
rit.
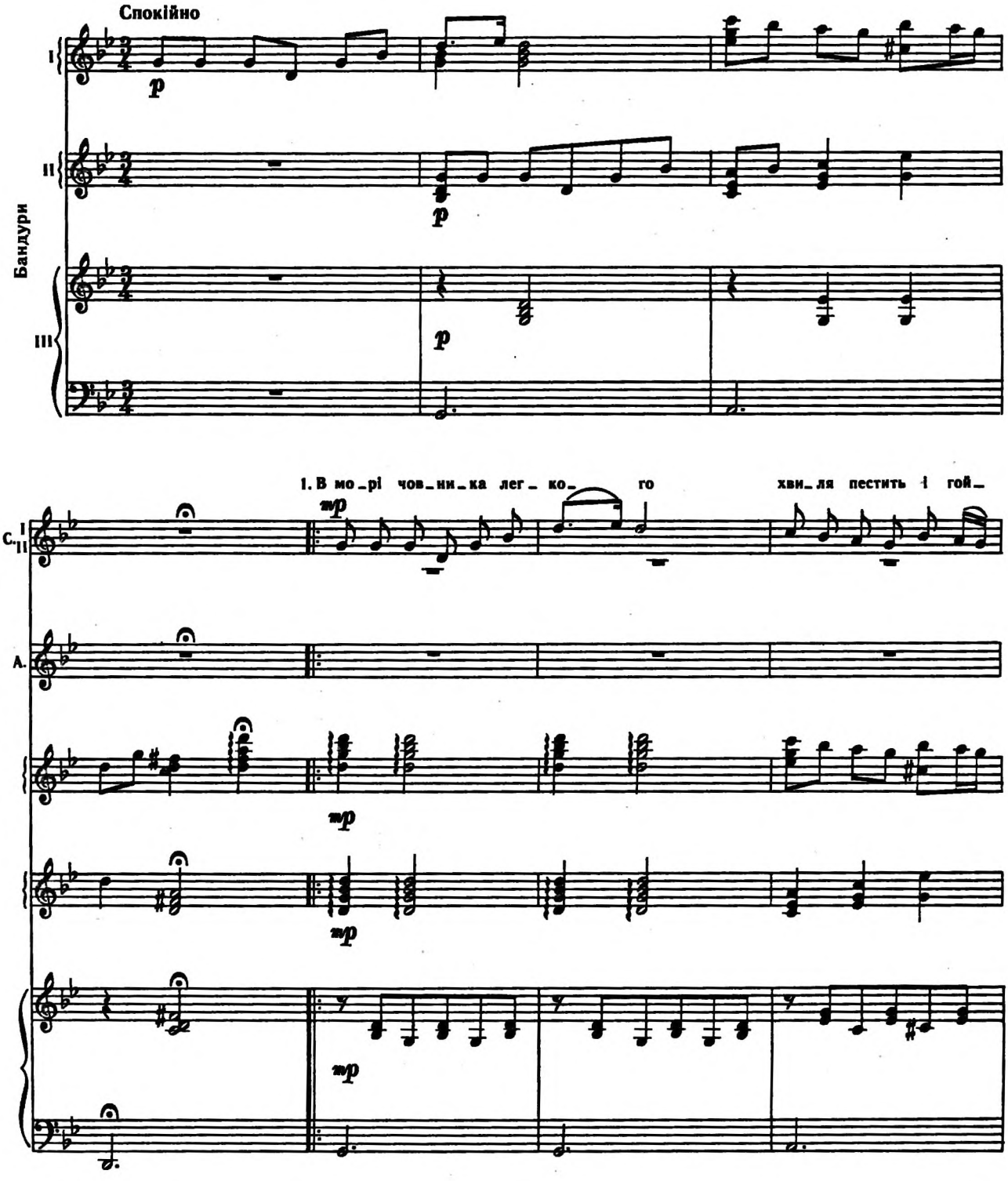
Розійшлись дві стежки,
Ніби дві мережки,
Через перелоги і жита.
Подались далеко — через сині гори,
Через сині гори і літа. } *Двічі*
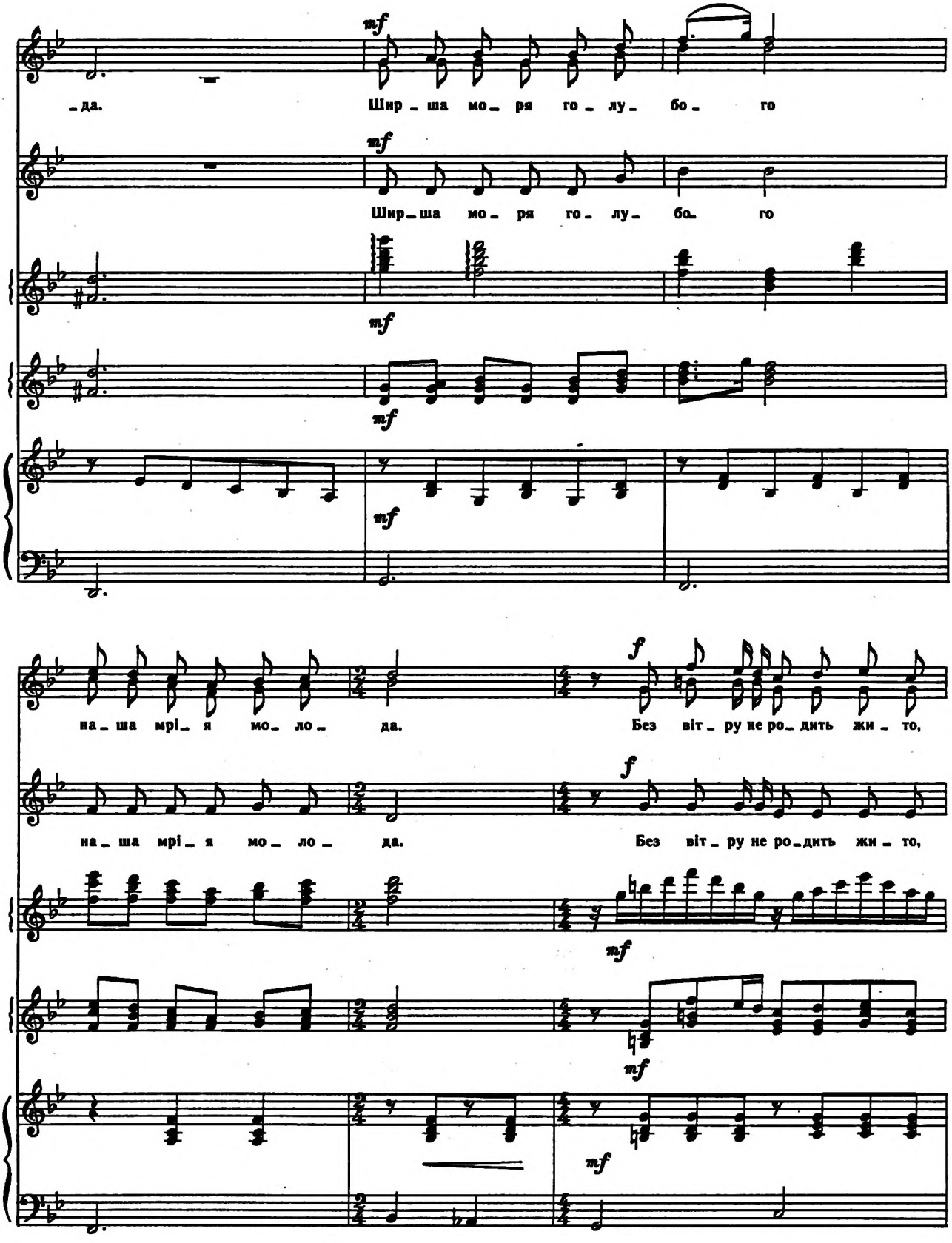
Почалися стежки,
Де ми втрьох з любов'ю
Сходилися зорі зустрічать.
Ми пішли стежками, а любов лишилась,
А любов лишилась там стоять. } *Двічі*
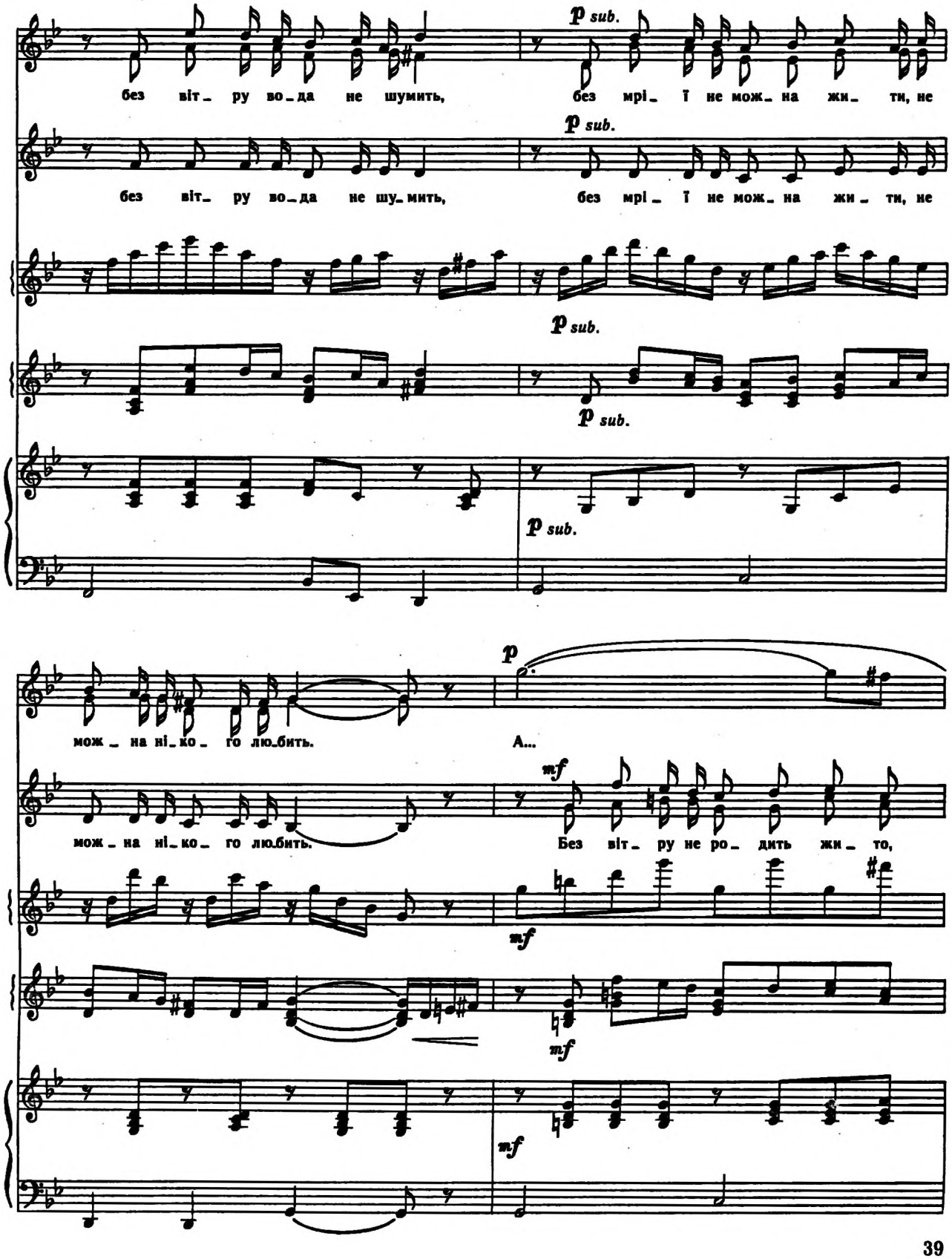
Не схотіли стежки
Заростать травою,
Хочуть, щоб вернулись ми, прийшли.
Не чекайте, стежки, ви ж бо вже літами,
Ви ж бо вже літами поросли. } *Двічі*
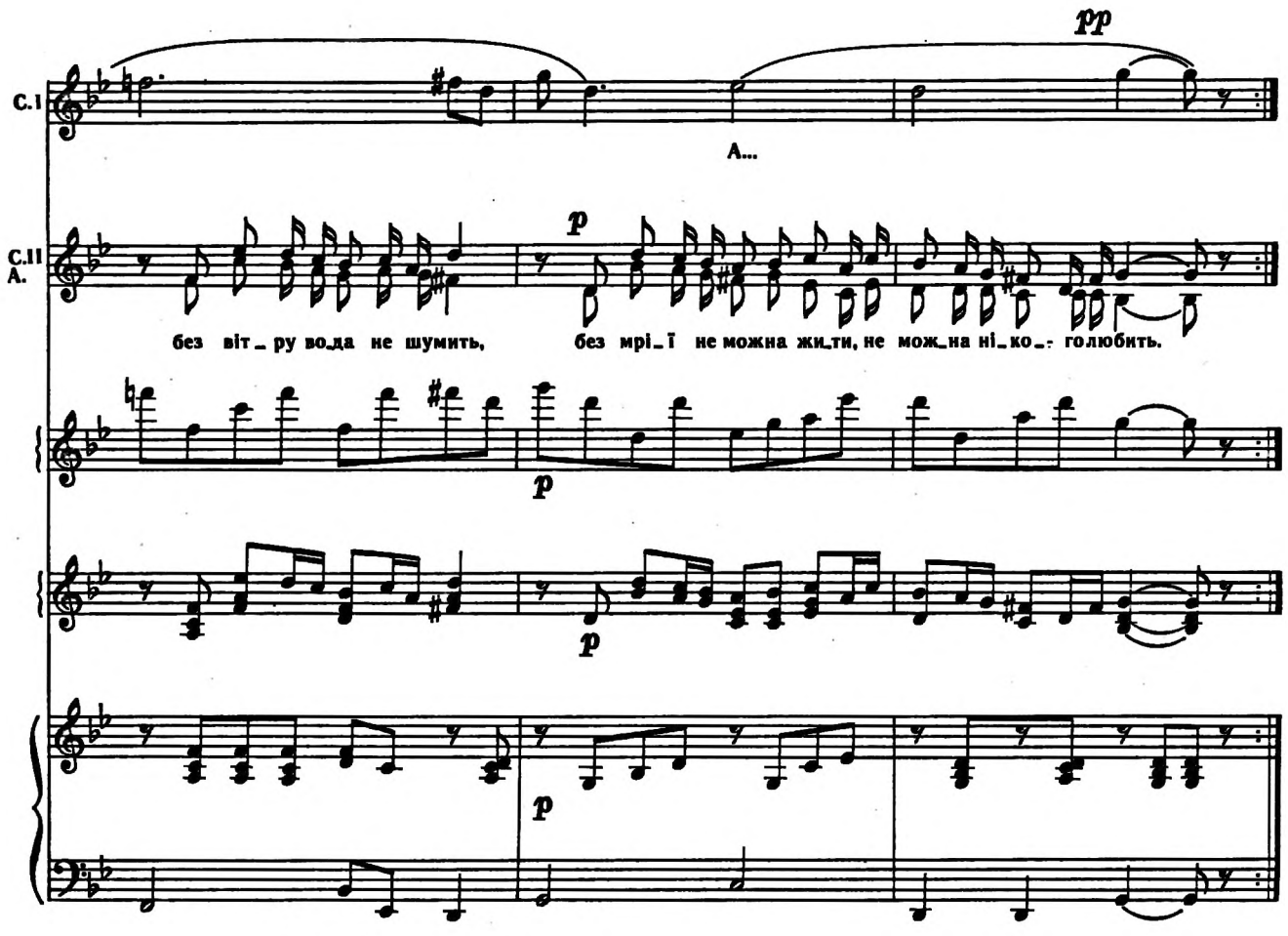
МРІЯ

Слова *М. Сома*
Музика *О. Сандлера*

mf
да.
Шир ша мо ря го лу бо го
mf
Шир ша мо ря го лу бо го
mf
mf
mf
на ша мрі я мо ло да.
f
Без віт ру не ро дить жи то,
на ша мрі я мо ло да.
f
Без віт ру не ро дить жи то,
mf
mf
mf

p sub.
без віт_ ру во_да не шумить,
без мрі_ ї не мож_на жи_ ти, не
без віт_ ру во_да не шу_мить,
без мрі_ ї не мож_на жи_ ти, не
p sub.
p sub.
p sub.
p
мож_на ні_ко_ го лю_бить.
А...
mf
мож_на ні_ко_ го лю_бить.
Без віт_ ру не ро_дить жи_ то,
mf
mf
mf

В морі човника легкого
Хвиля пестить і гойда.
Ширша моря голубого
Наша мрія молода.

Приспів:

Без вітру не родить жито,
Без вітру вода не шумить,
Без мрії не можна жити,
Не можна нікого любить.

Це вона до себе кличе
Неспокійнії літа.
В небі чайкою кигиче,
В полі соколом зліта.

Приспів.
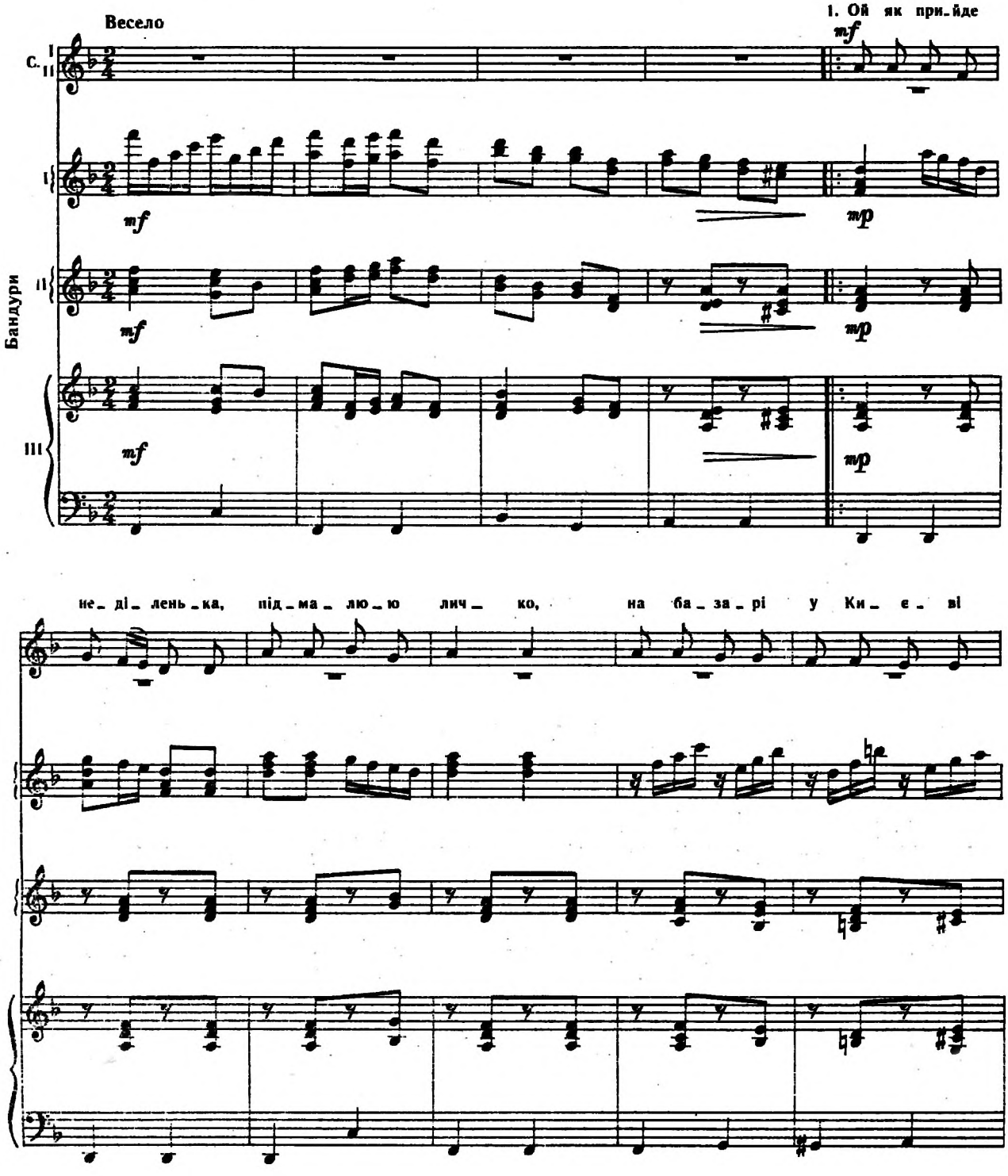
Заколосить в полі нива,
Зацвітуть усі сади.
Для того, щоб стать щасливим,
Треба мріяти завжди.
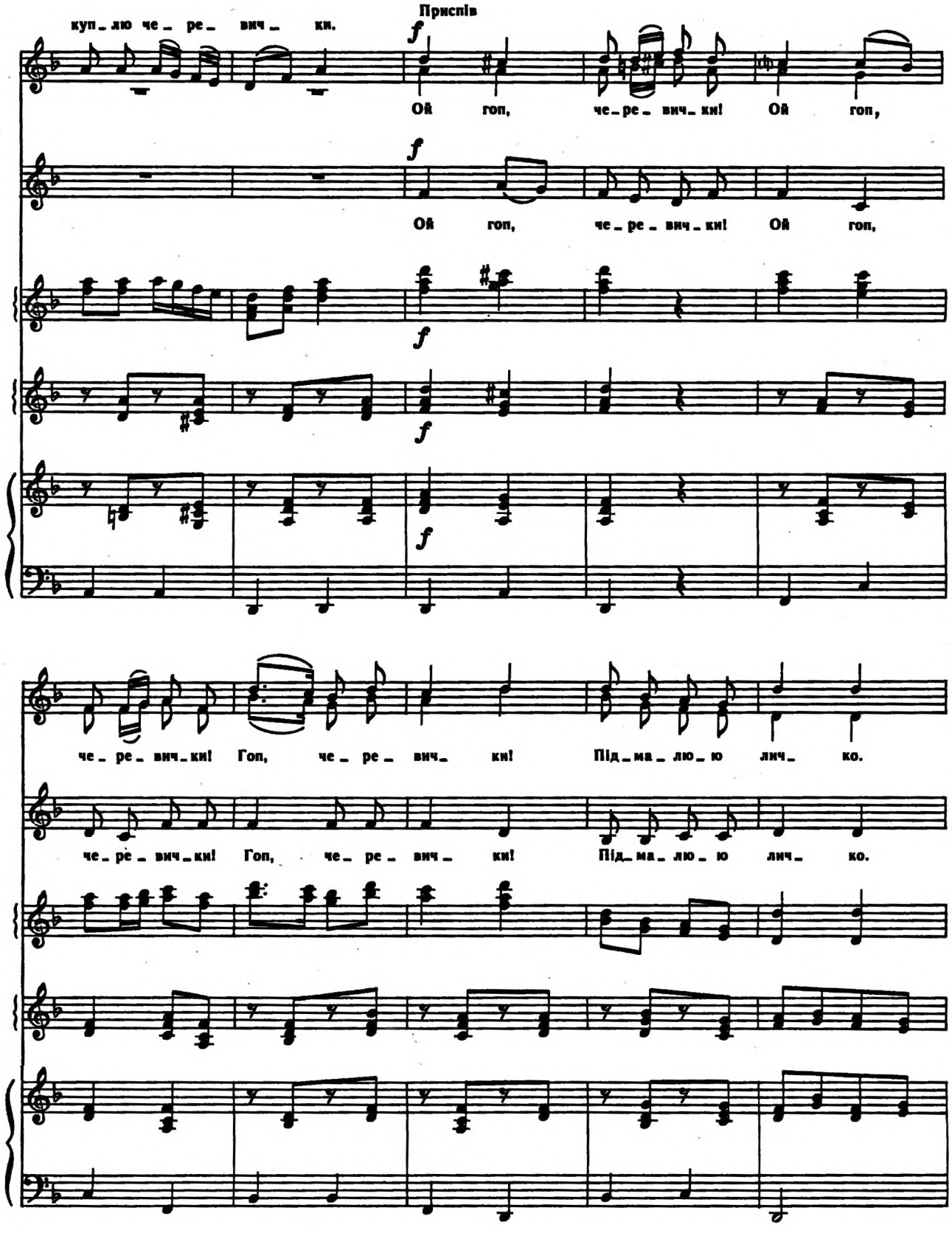
Приспів.
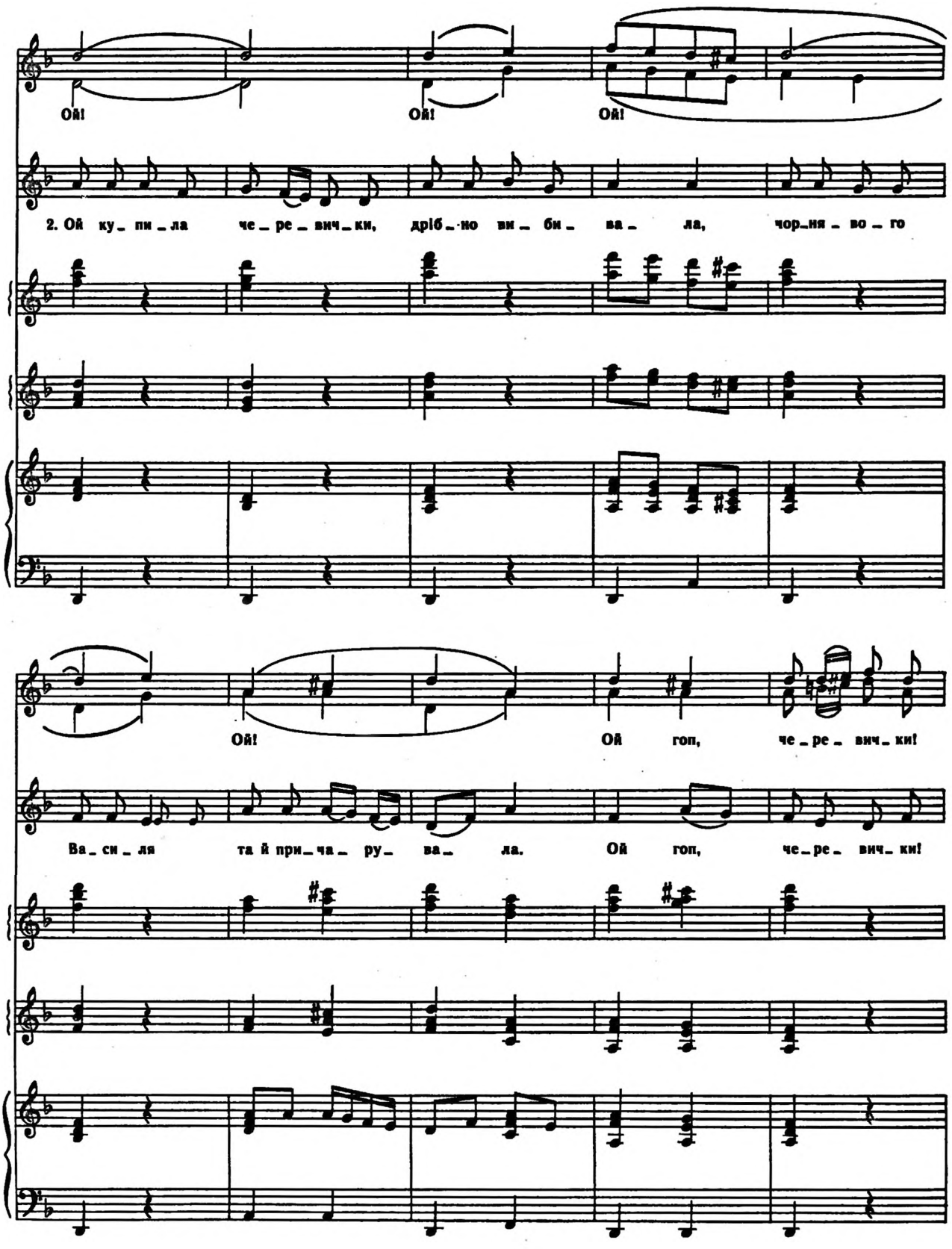
ЧЕРЕВИЧКИ
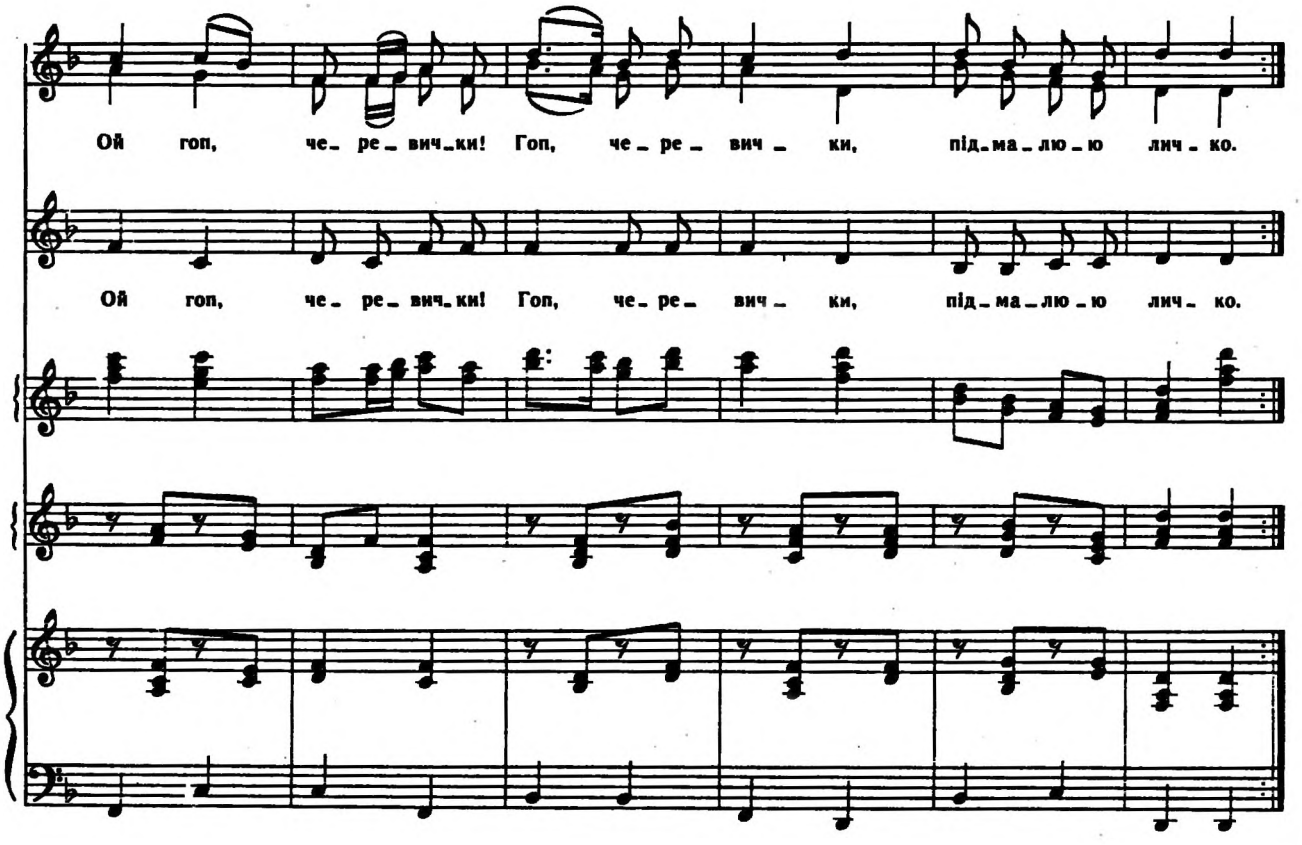
Українська народна пісня

Обробка *В. Кирейка*

куп_лю че_ре_вич_ки.
Приспів
Ой гоп, че_ре_вич_ки! Ой гоп,
Ой гоп, че_ре_вич_ки! Ой гоп,
че_ре_вич_ки! Гоп, че_ре_вич_ки! Під_ма_лю_ю лич_ко.
че_ре_вич_ки! Гоп, че_ре_вич_ки! Під_ма_лю_ю лич_ко.

Ой!
Ой!
Ой!
2. Ой ку_ пи _ла че _ре _ вич _ки, дріб _ но ви _ би _ ва _ ла, чор_ня _ во _ го
Ой!
Ой гоп, че _ре _ вич _ки!
Ва _ си _ ля та й при _ ча _ ру _ ва _ ла. Ой гоп, че _ре _ вич _ки!

Ой як прийде неділенька, підмалюю личко,
На базарі у Києві куплю черевички.

Приспів:

Ой гоп, черевички! (2)
Гоп, черевички!
Підмалюю личко.

Ой купила черевички, дрібно вибивала,
Чорнявого Василя та й примарувала.

Приспів.

Мій Василько у колгоспі трактористом робить,
А як прийде вечорочок, до мене приходить.
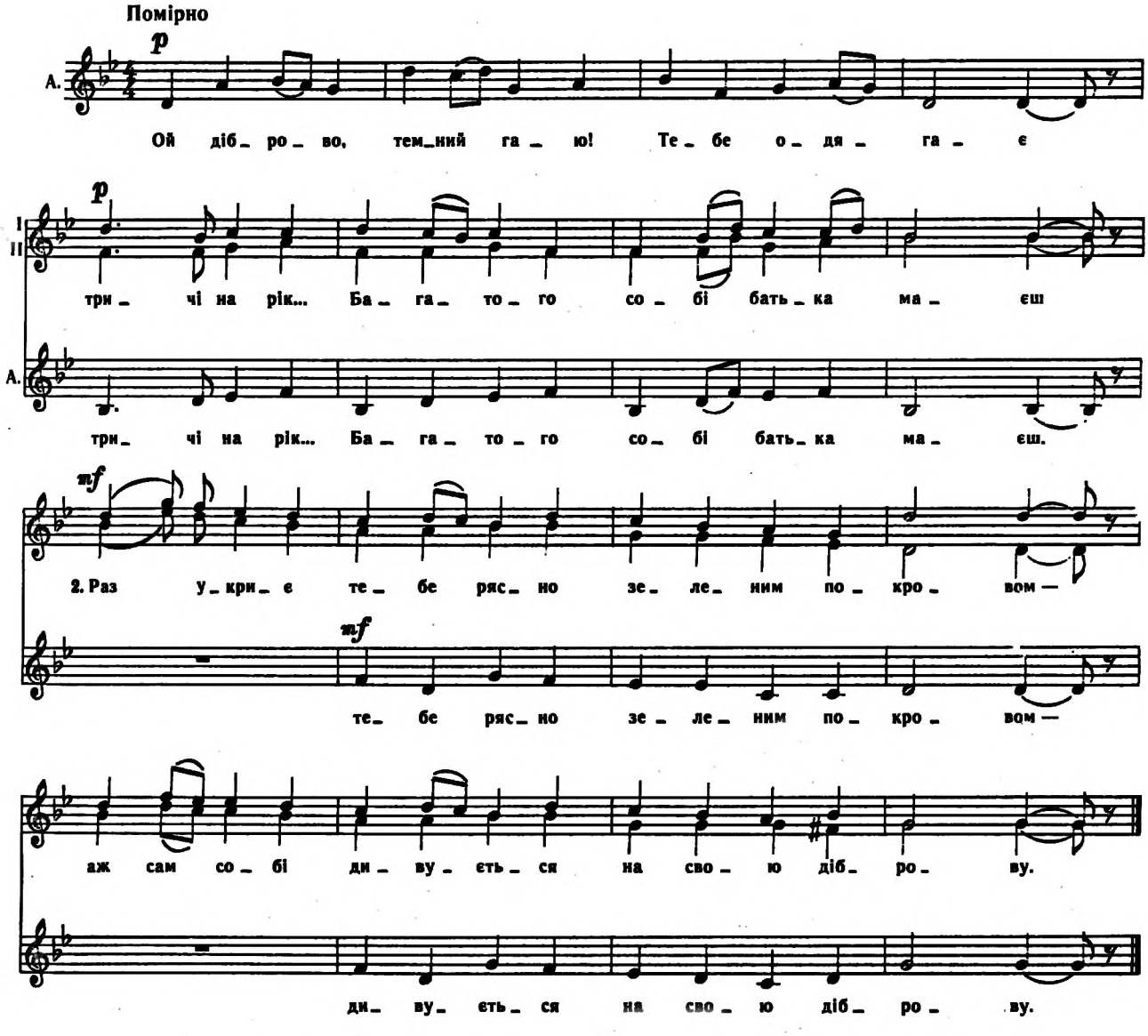
Приспів.

Ой у саду на калині зозуля кувала,
Я Василька позавчора сім раз цілувала.

Приспів.

ОЙ ДІБРОВО, ТЕМНИЙ ГАЮ

Слова *Т. Шевченка*
Музика *Я. Степового*

Ой діброво, темний гаю!
Тебе одягає
Тричі на рік...
Багатого собі батька маєш.
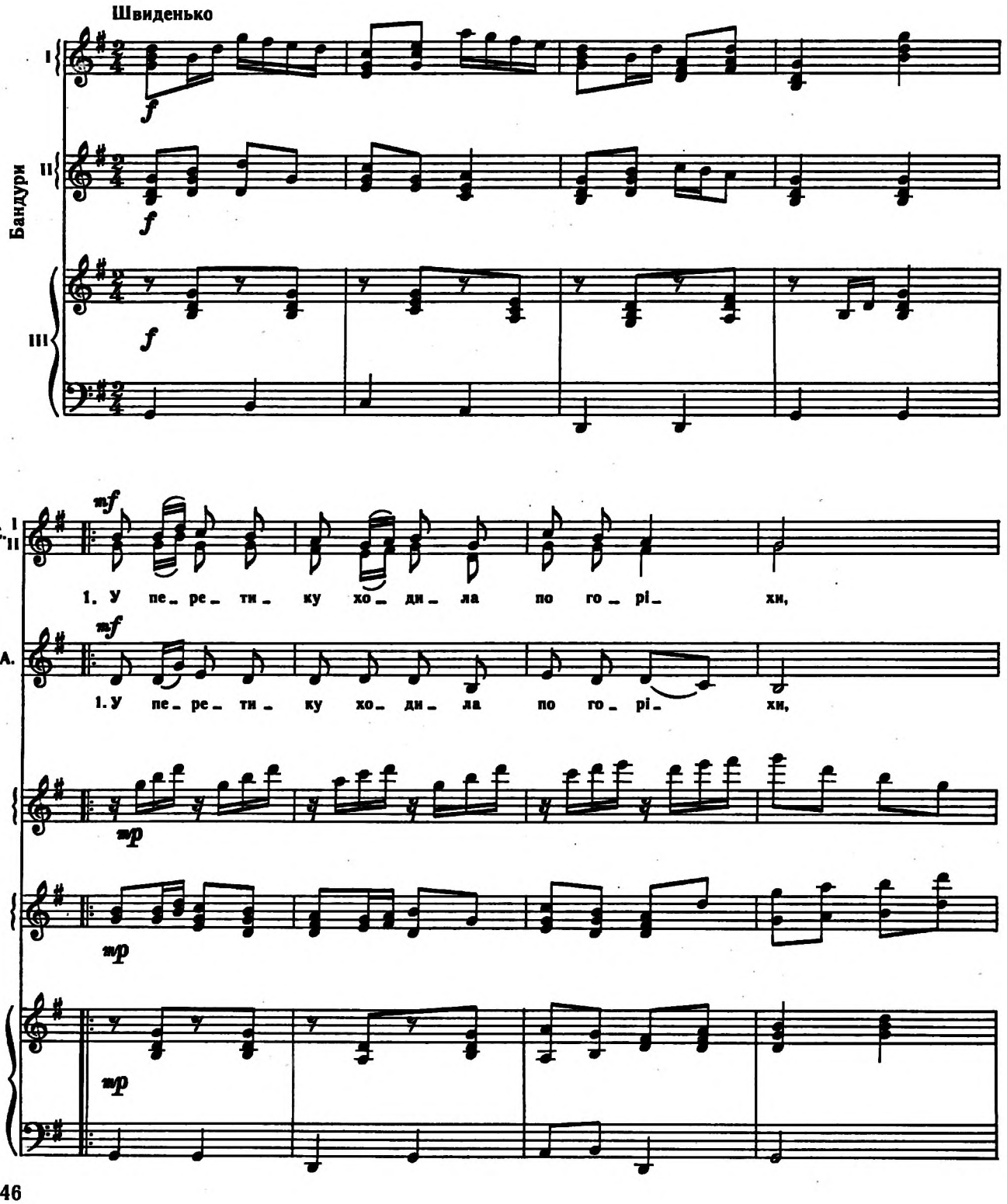
Раз укриє тебе рясно
Зеленим покровом —
Аж сам собі дивується
На свою діброву.

Надивившись на доненьку
Любу молодую,
Возьме її та й огорне
В ризу золотую.

І сповиє дорогою
Білою габою
Та й спать ляже,
Втомившися журбою такою.

У ПЕРЕТИКУ ХОДИЛА

Слова *Т. Шевченка*
Музика О. Незовибатька

мі_ рош_ни_ ка по_ лю_ би_ ла

для по_ ті_ хи.

для по_ ті_ хи.

mf

С.І Мель_ник ме_ ле, ше_ ре_ ту_ е, о_ бер_неть_ся, по_ ці_ лу_ е для по_ ті_
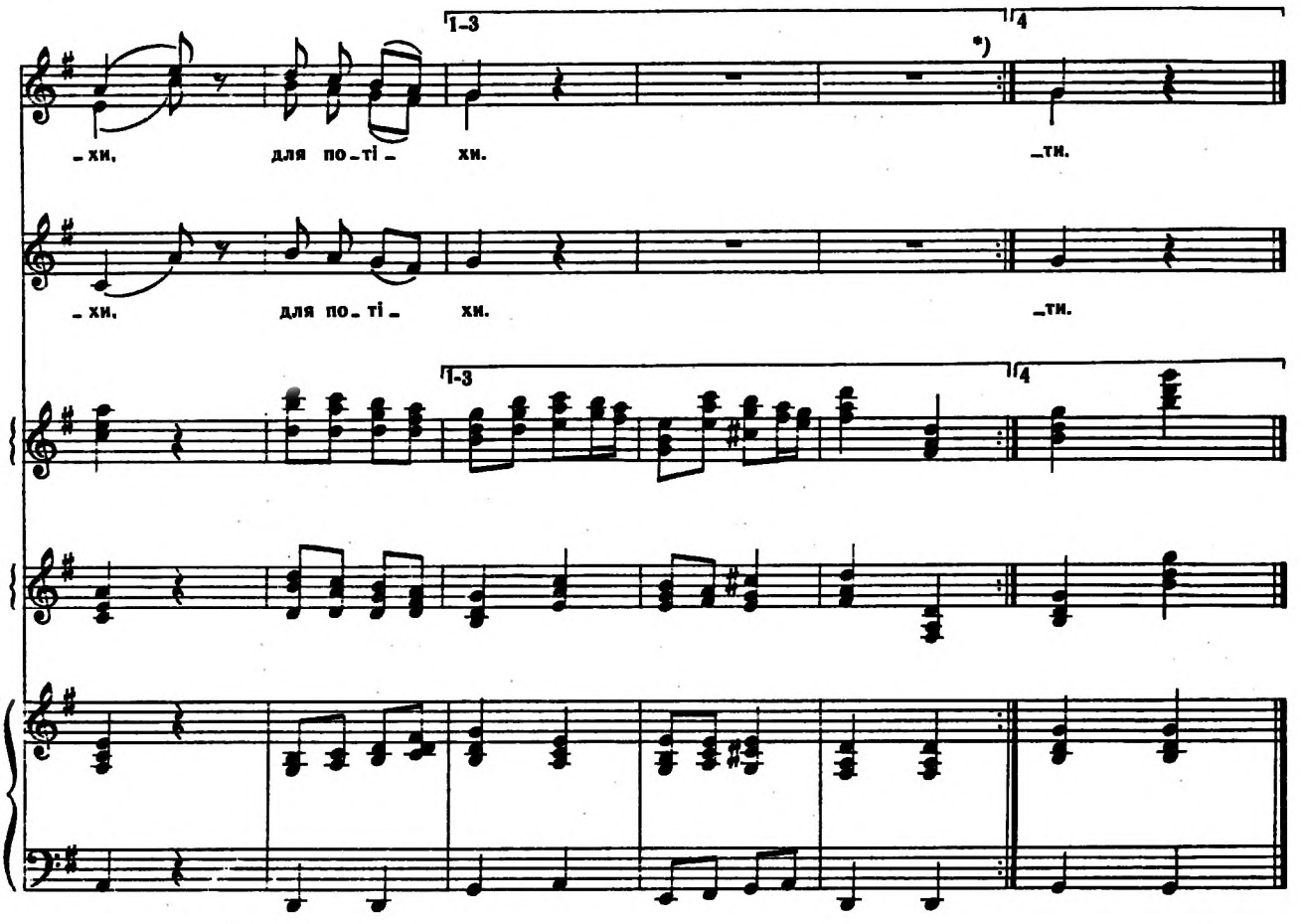
mf

С.ІІ А. Мель_ ник ме_ ле, ше_ ре_ ту_ е, для по_ ті_

mf

mf

mf

У перетику ходила по горіхи,
Мірошника полюбила для потіхи.
Мельник меле, шеретує,
Обернеться, поцілує для потіхи.

У перетику ходила по опеньки,
Лимаренка полюбила, молоденька.
Лимар кичку зашиває,
Мене горне, обнімає, молоденьку.
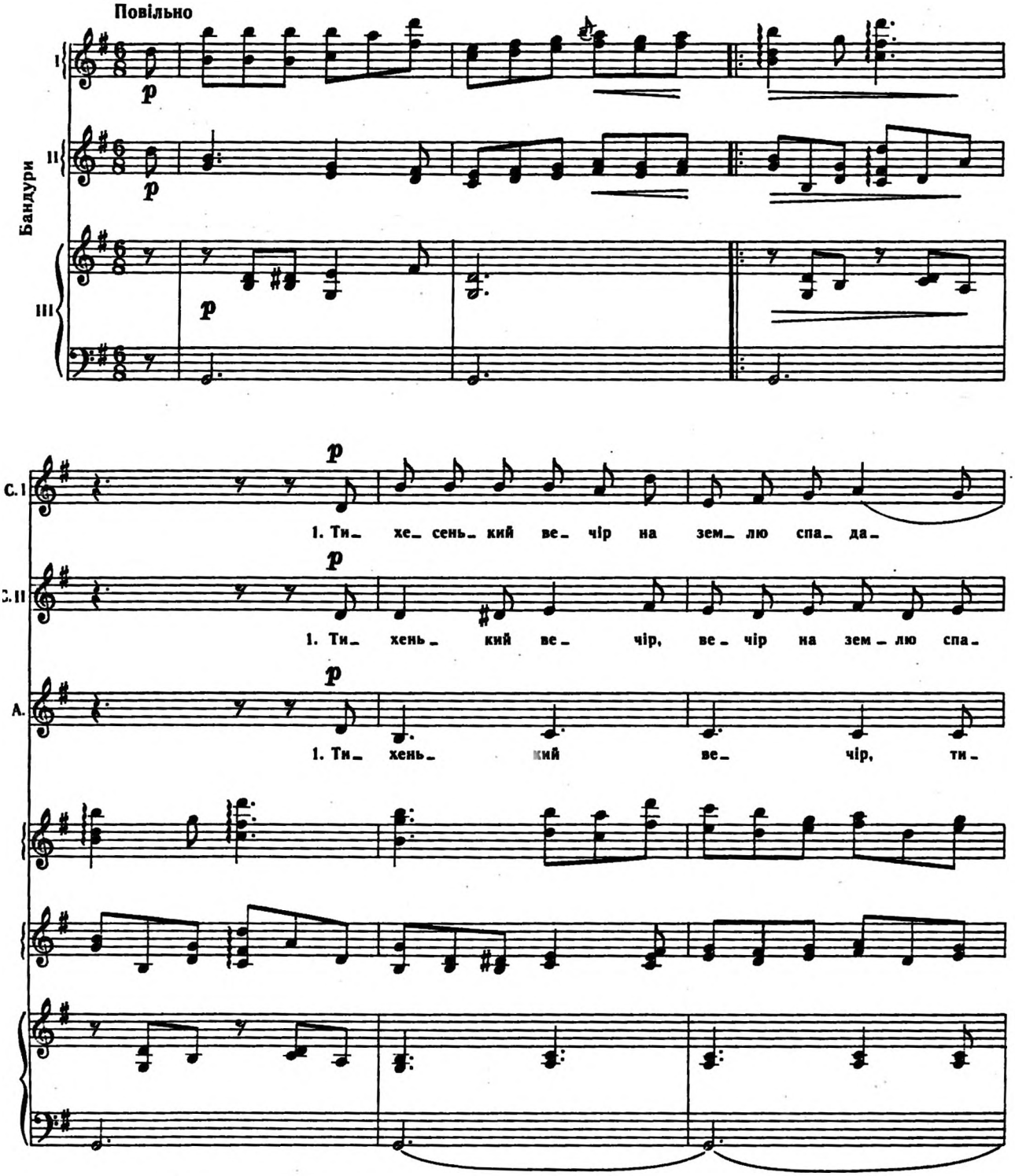
У перетику ходила я по дрова,
Та бондаря полюбила, чорноброва.
Бондар відра набиває,
Мене горне, пригортає, чорноброву.

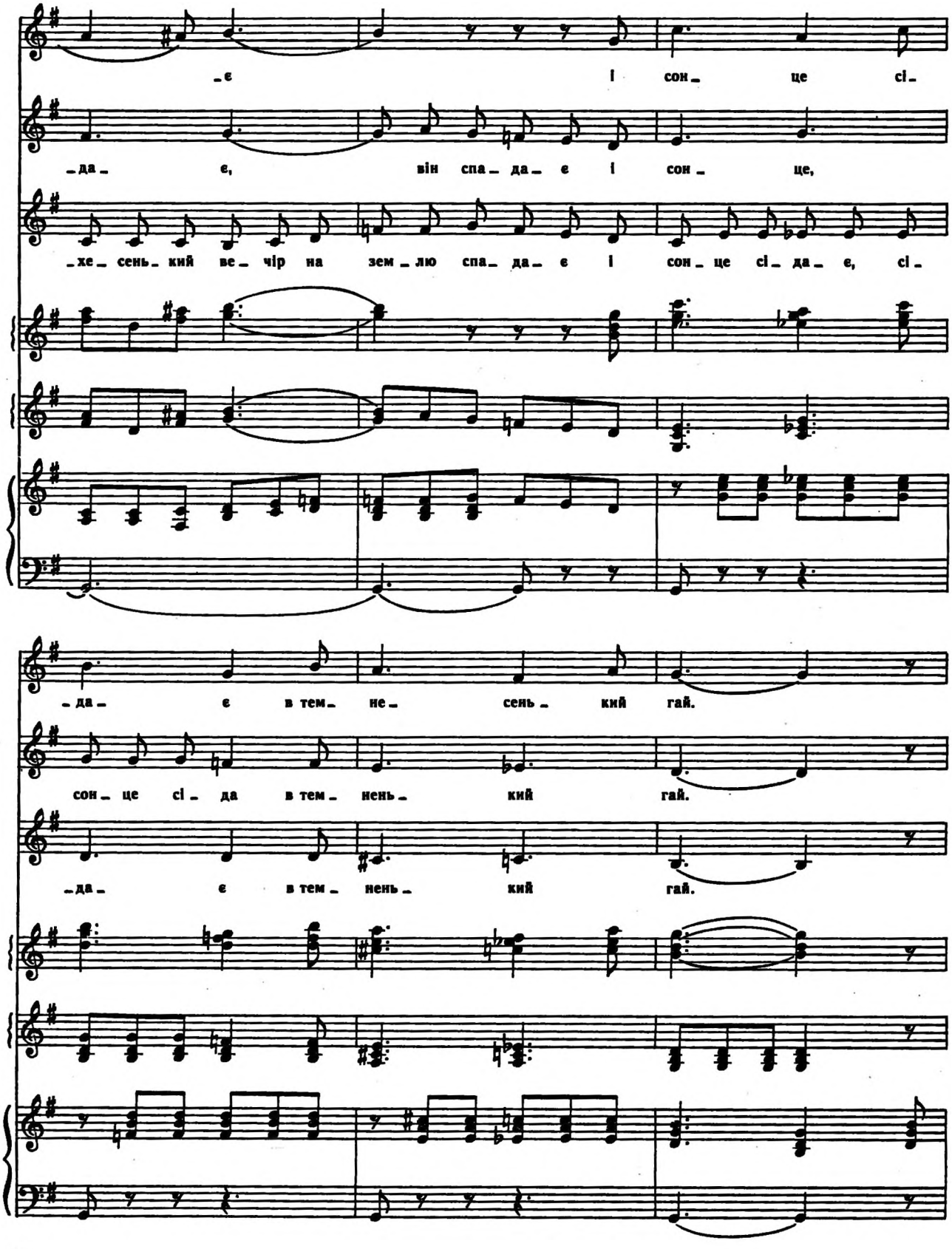
Коли хочеш добре знати, моя мати,
Кого будеш попереду зятем звати?
Усіх, усіх, моя мамо,
У недільку зятями будеш звати.
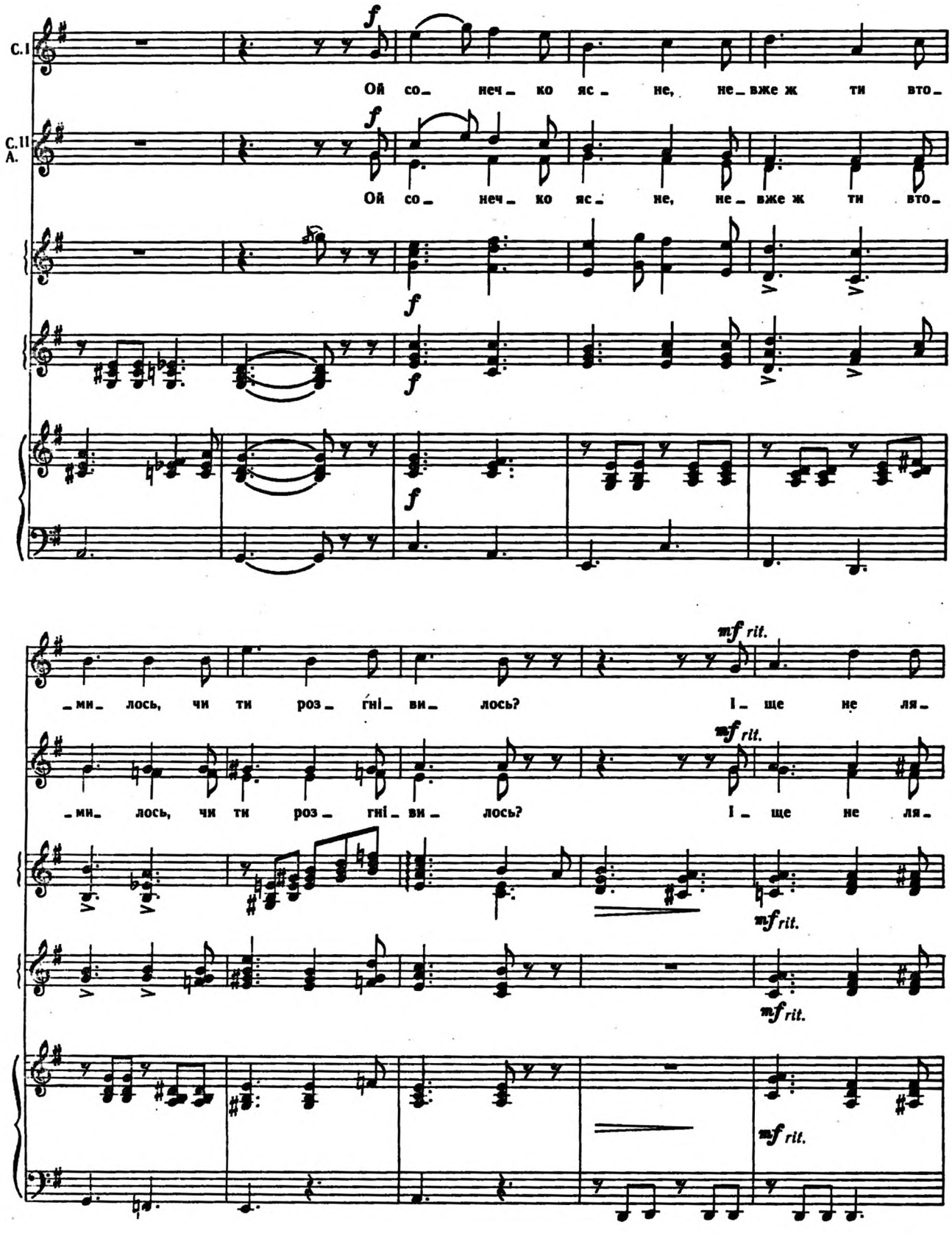
*** Після третього куплета виконати вступ — і далі четвертий куплет.**

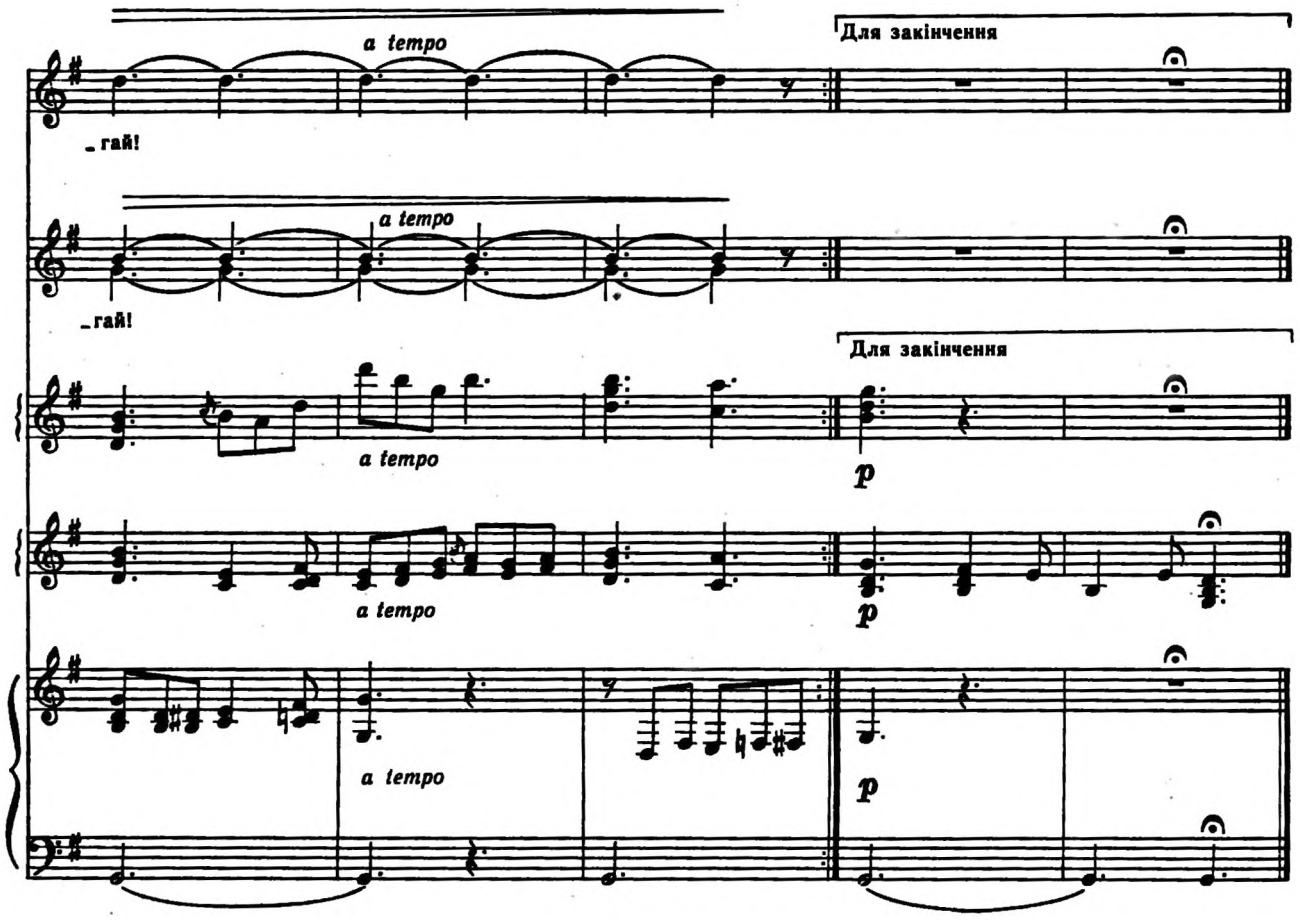
ВЕЧІРНЯ ПІСНЯ

Слова *В. Самійленка*
Музика *К. Стеценка*

-є і сон- це сі-
-да- є, він спа- да- є і сон- це,
-хе- сень- кий ве- чір на зем- лю спа- да- є і сон- це сі- да- є, сі-
-да- є в тем- не- сень- кий гай.
сон- це сі- да в тем- нень- кий гай.
-да- є в тем- нень- кий гай.

С.I
С.II
А.
f
Ой со_ неч_ ко яс_ не, не_ вже ж ти вто_
Ой со_ неч_ ко яс_ не, не_ вже ж ти вто_
_ми_ лось, чи ти роз_ гні_ ви_ лось? І_ ще не ля_
mf rit.

Тихесенький вечір на землю спадає,
І сонце сідає в темнесенький гай.

Приспів:

Ой сонечко ясне,
Невже ти втомилось?
Чи ти розгнівилось?
Іще не лягай.

Світи ще годину, бо рано ще спати,
Милуй нас, як мати, теплом обгортай.

Приспів.
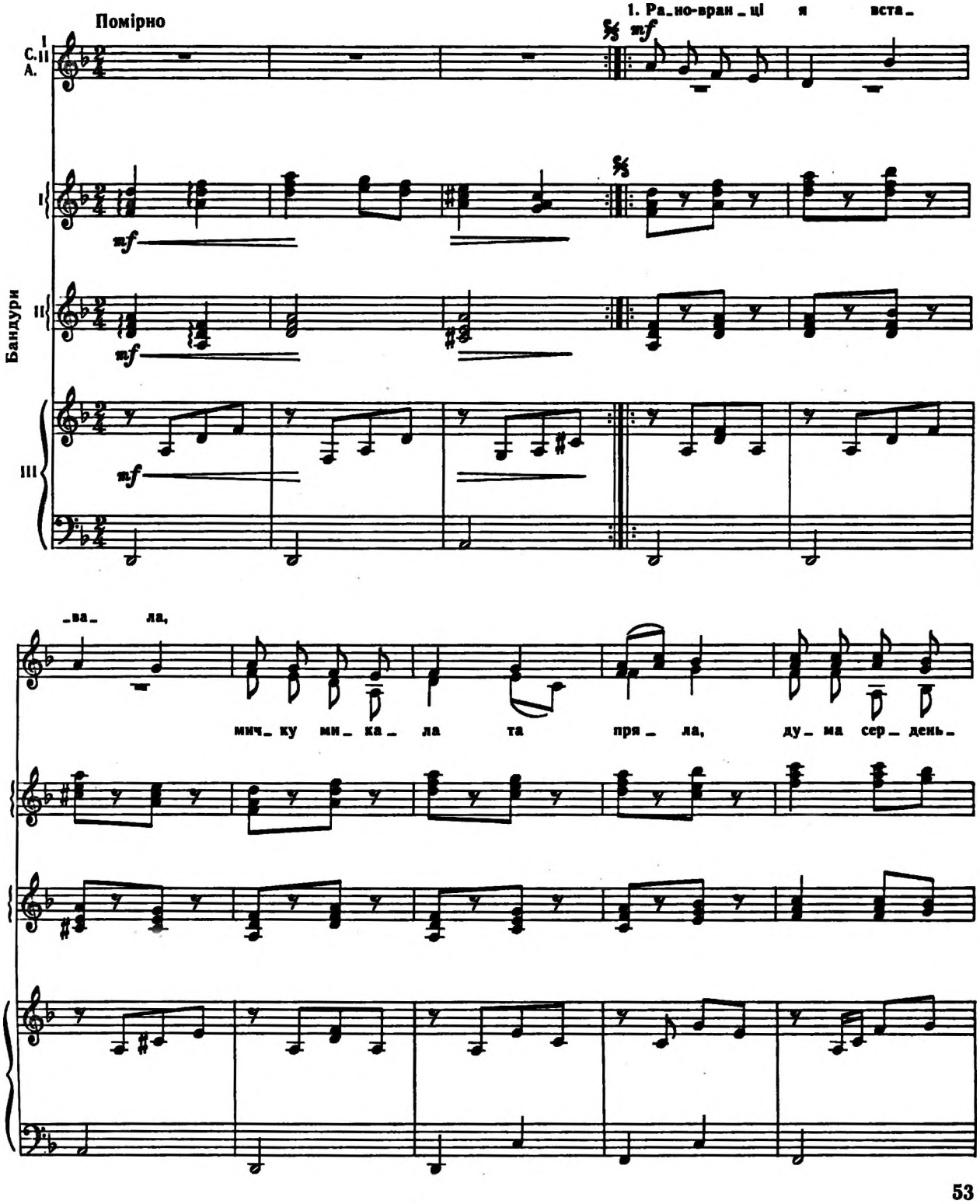
Не слухає сонце, за гору сідає
І нам посилає на всю ніч: прощай.
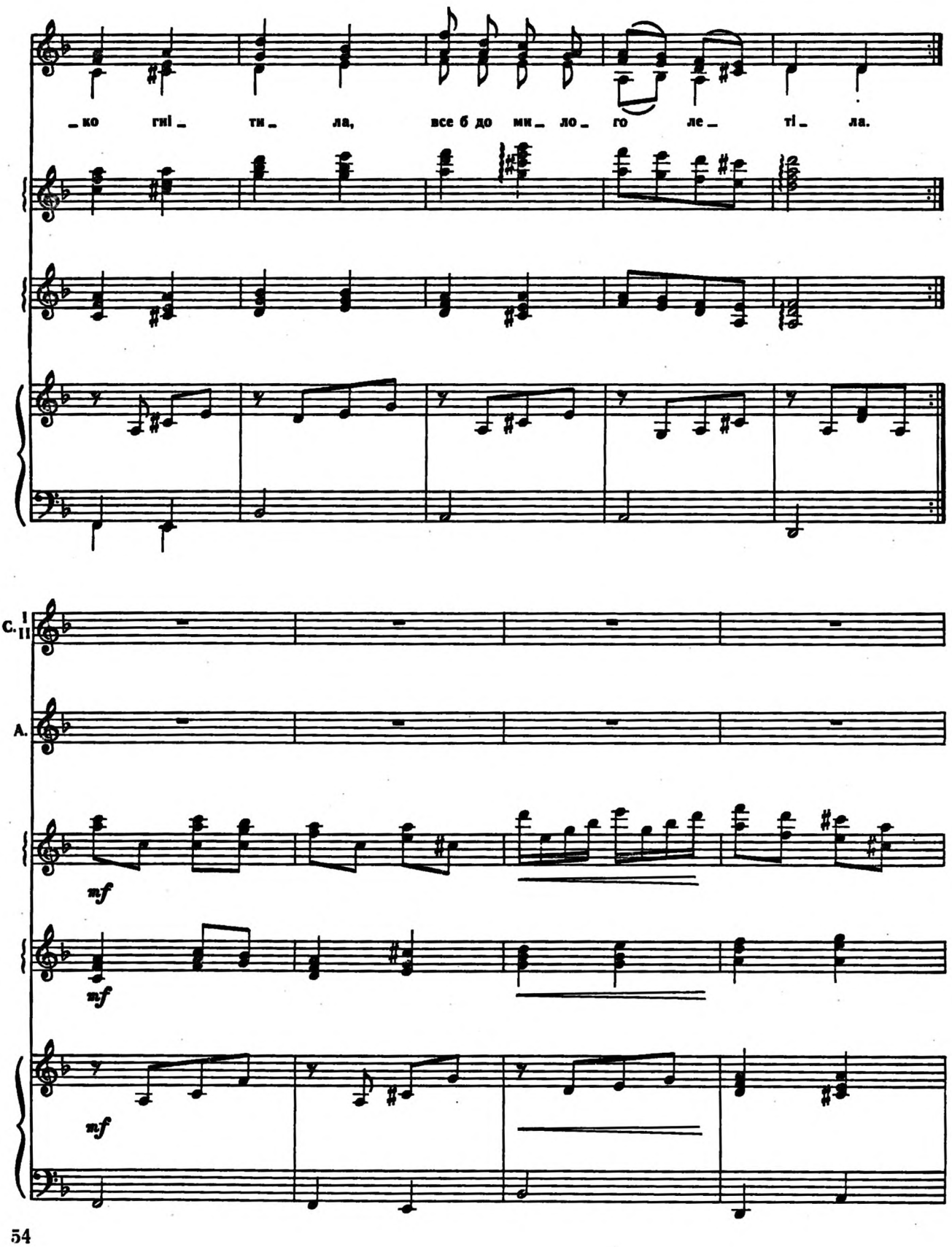
Приспів.
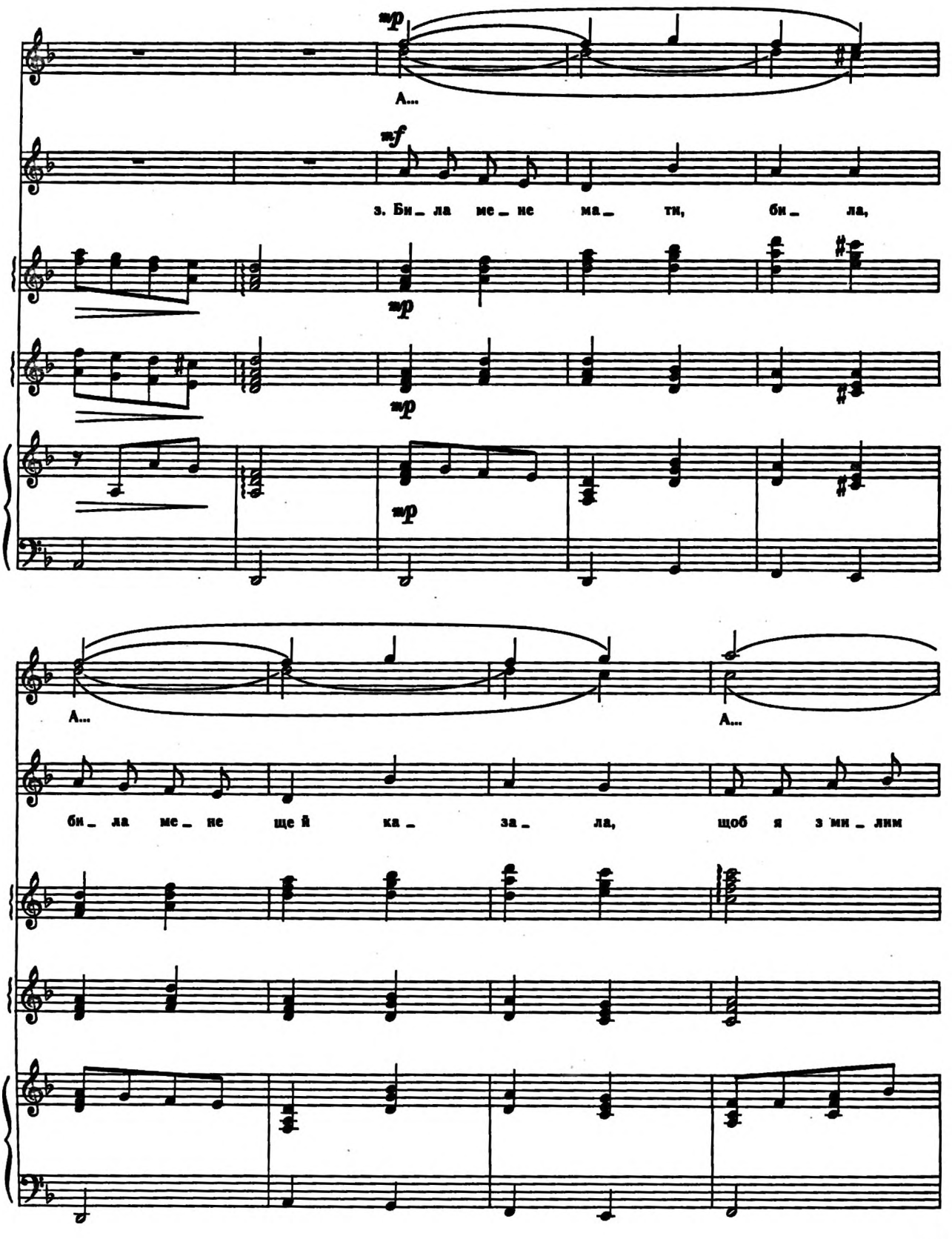
ПРЯЛЯ
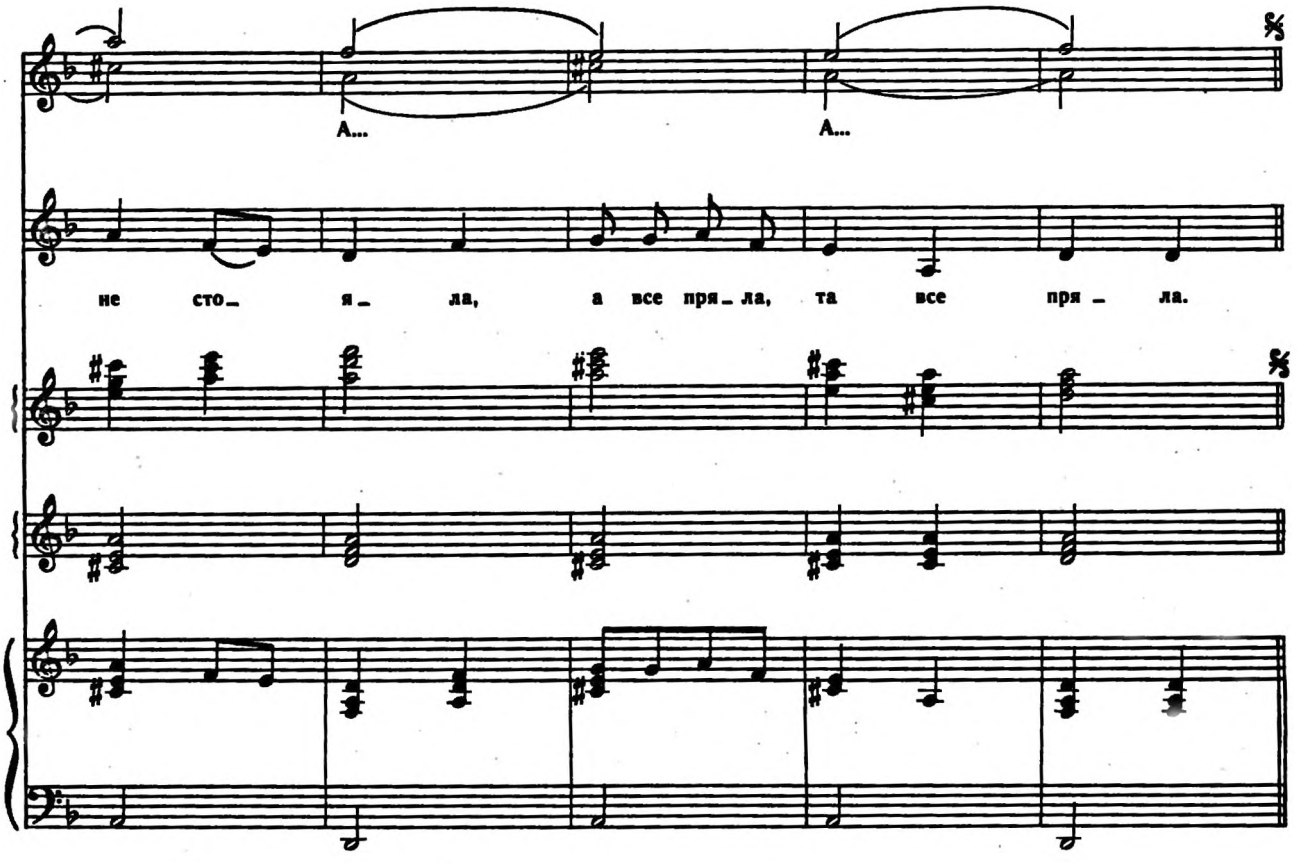
Українська народна пісня

Обробка *О. Правдюка*

ко гні тн_ ла, все б до ми_ ло_ го ле_ ті_ ла.
C. I II
A.
mf
mf
mf

mp
А...
mf
з. Би_ ла ме_ не ма_ ти, би_ ла,
mp
mp
mp
А...
А...
би_ ла ме_ не ще й ка_ за_ ла, щоб я з ми_ лим

Рано-вранці я вставала,
Мичку микала та пряла,
Дума серденько ґнітила,
Все б до милого летіла.

Я боялась — буде мати
За роботу докоряти,
А матуся догадалась,
Чого нитка не сукалась.
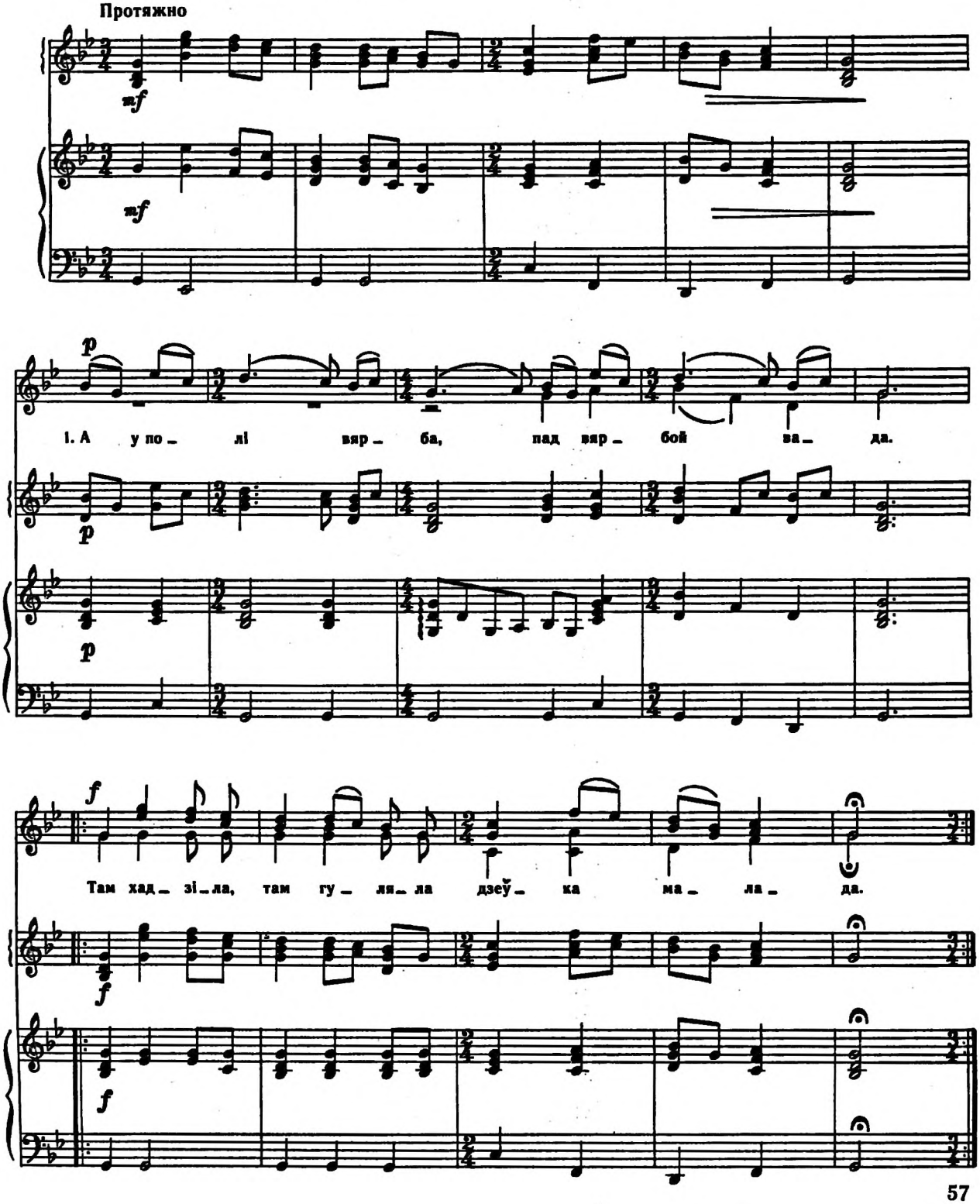
Била мене мати, била,
Била мене ще й казала,
Щоб я з милим не стояла,
А все пряла, та все пряла.

Мамо моя, ти хвалилась,
Що жила та й не журилась,
Так чому ж ти своїй доні
Не дала такої долі?

«А Ў ПОЛІ ВЯРБА»

Білоруська народна пісня

Обробка *А. Бобиря*

А ў полі вярба,
Пад вярбой вада,
Там хадзіла, там гуляла
Дзеўка малада. } *2 раза*
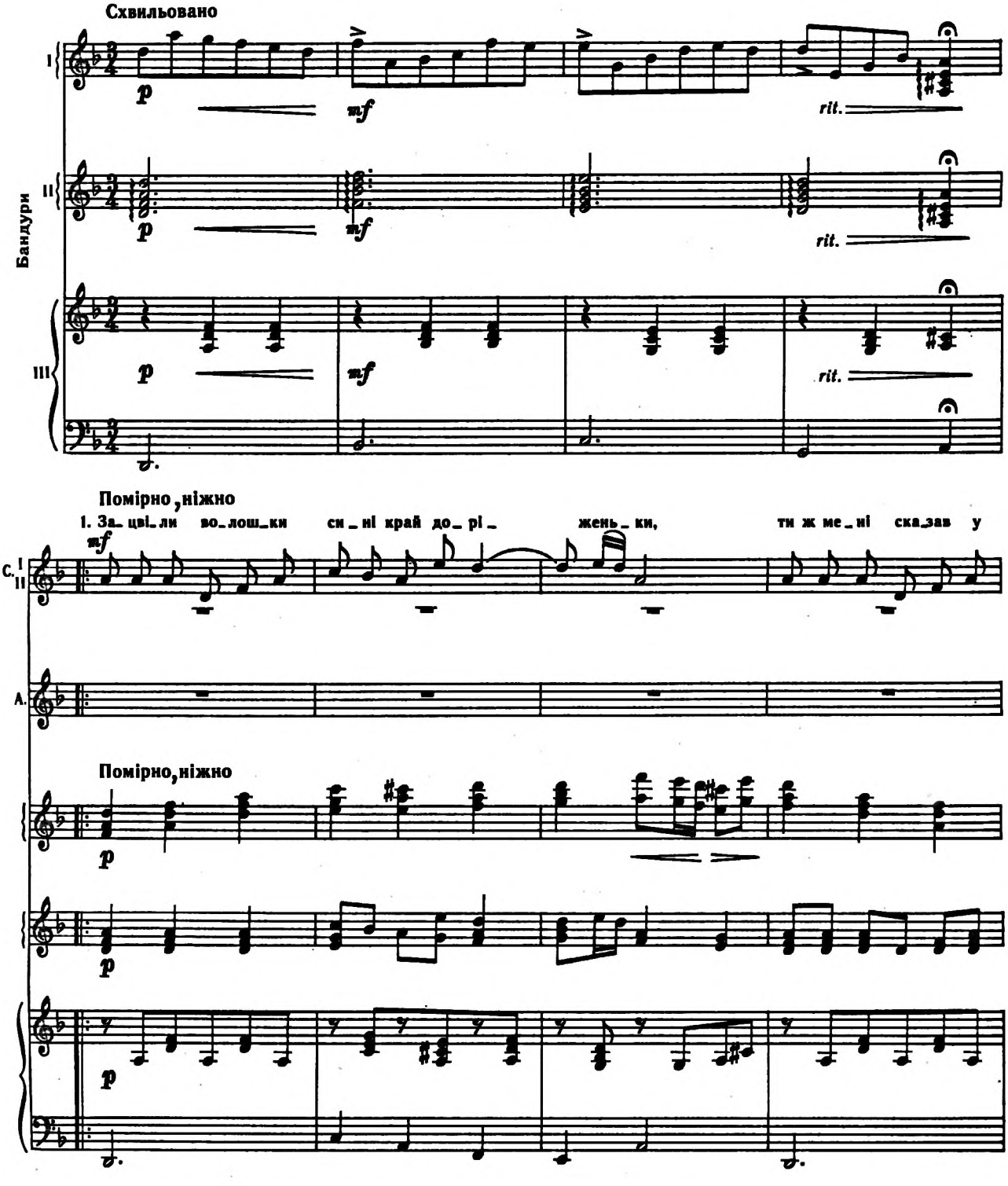
Дзеўка ад вады,
Хлапец да вады.
«Пастой, пастой, дзяўчыначка,
Дай каню вады». } *2 раза*

«Рада б пастаяць,
Каню вады даць —
Мае босенькія ножкі,
Студзена стаяць». } *2 раза*

«Дзяўчынка мая,
Ці любіш мяне?
Выйдзі замуж, калі любіш,
Выйдзі за мяне». } *2 раза*

ЗАЦВІЛИ ВОЛОШКИ СИНІ

Слова *О. Новицького*
Музика *В. Лобка*

ве_ чір цей прийти.

mf

Ось у_же й смерка_е, а те_бе не_ма_е,

mf

Ось у_же й смерка_е, а те_бе не_ма_е,

де ти хо_диш, де блу_ ка_ еш ти? Ось у_же й смеркає,
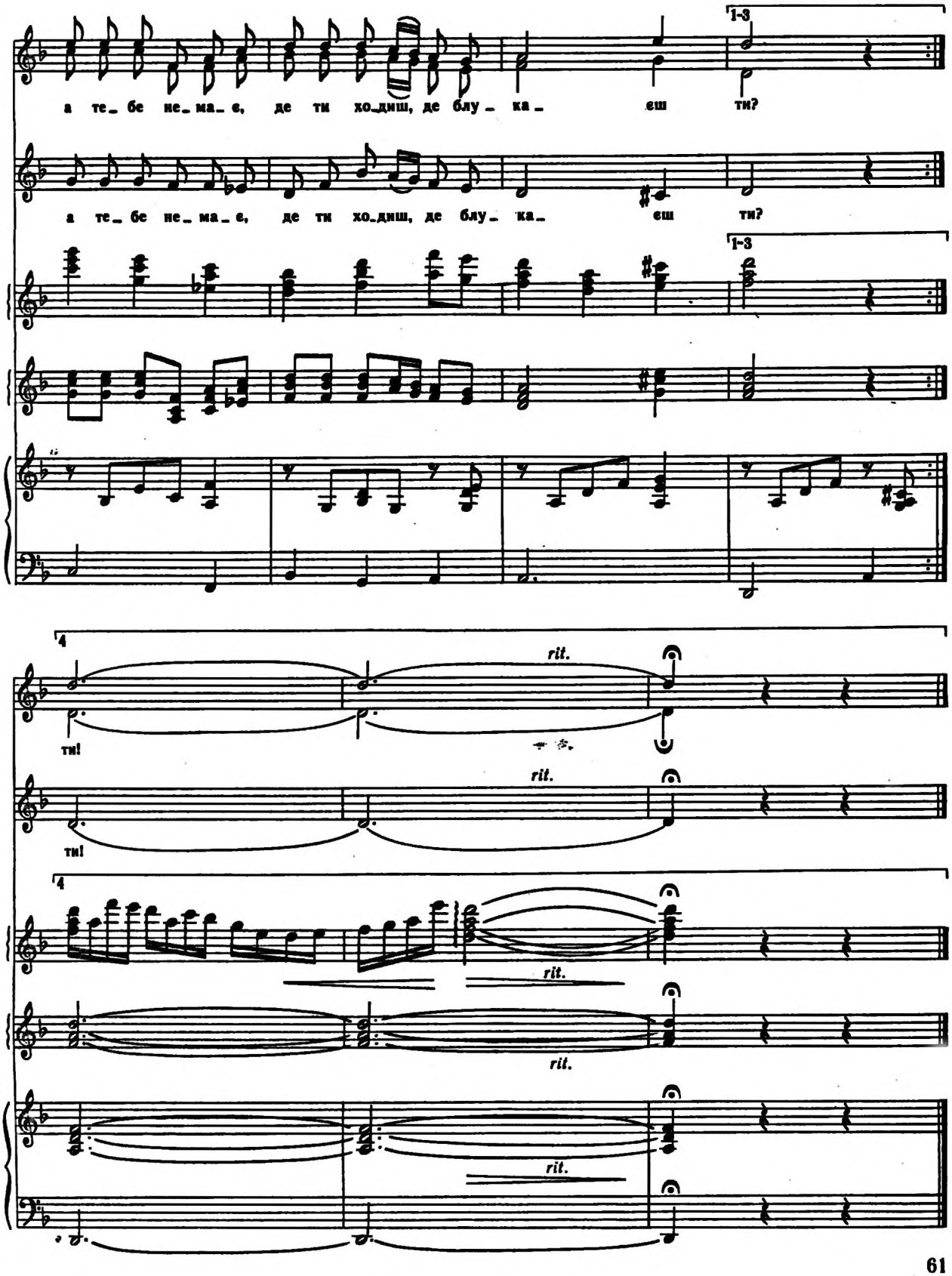
mf

де ти хо_диш, де блу_ ка_ еш ти? Ось у_же й смерка_е,

mf

mf

mf

1-3
а те_ бе не_ ма_ е, де ти хо_диш, де блу_ ка_ еш ти?
а те_ бе не_ ма_ е, де ти хо_диш, де блу_ ка_ еш ти?
1-3
4
rit.
ти!
rit.
ти!
4
rit.
rit.
rit.

Зацвіли волошки сині край доріженьки,
Ти ж мені сказав у вечір цей прийти.
Ось уже й смеркає, а тебе немає,
Де ти ходиш, де блукаєш ти?

Вітер хилить буйні трави ще й пшениченьку,
Розмовляють з ним у лузі берести.
А мені здається, твоя пісня ллється,
І куди не йду, співаєш ти.
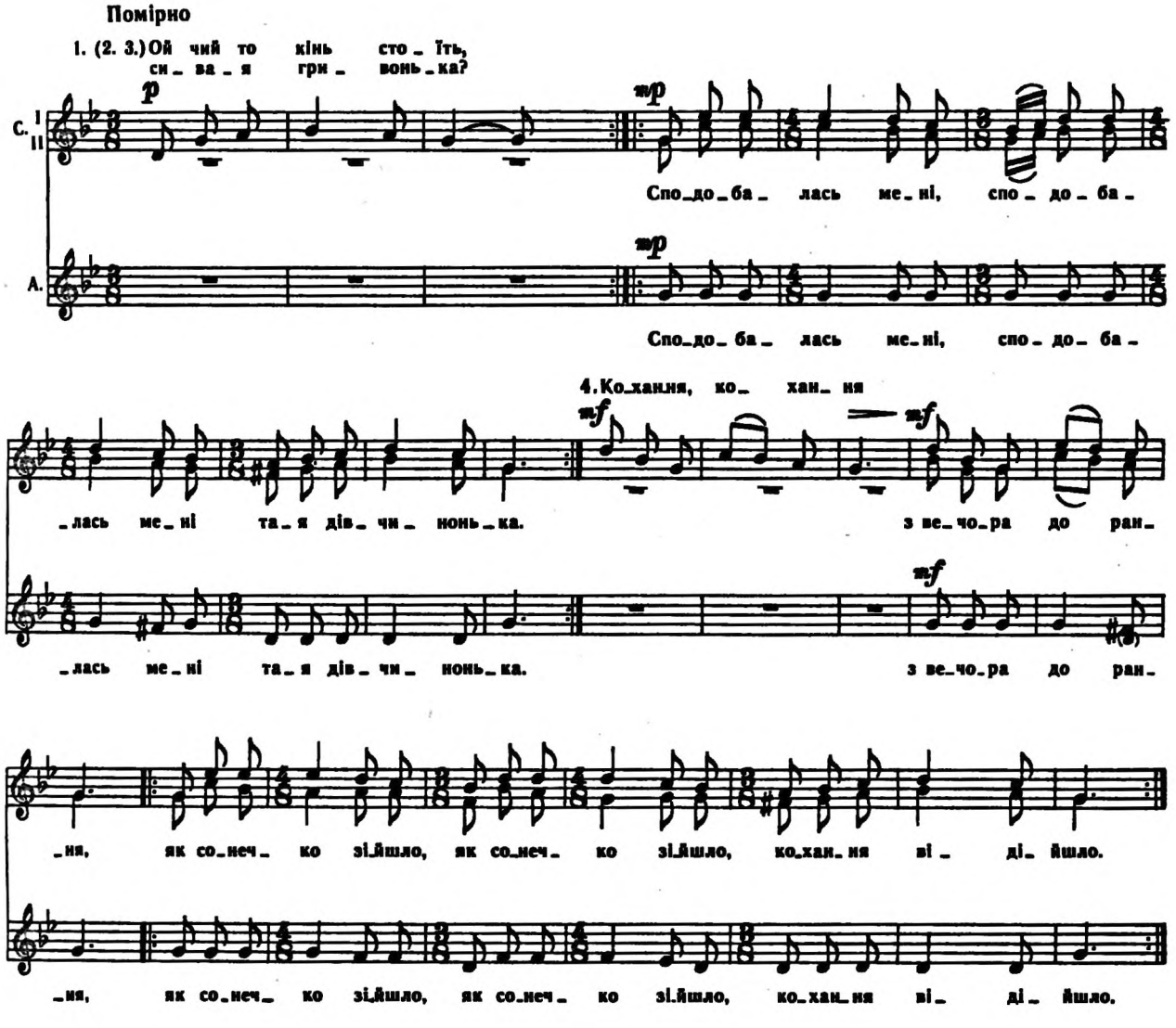
Я пригадую той вечір, як зустрілися,
Як у саме серце подивився ти:
Трошки у журбині, як волошки сині,
Твої очі — кращих не знайти.

Ой цвітуть волошки сині край доріженьки,
Біля них чи ж можна байдуже пройти?
Ти не йдеш, коханий,— моє серце раниш,
Підкажи, де ліків тих знайти?

ОЙ ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

Українська народна пісня

Обробка *В. Авдієвського*

Ой чий то кінь стоїть,
Сивая гривонька?
Сподобалась мені,
Сподобалась мені
Тая дівчинонька.

Ой не так дівчина,
Як біле личенько,
Подай же, дівчино,
Подай же, гарная,
На коня рученьку.

Дівчина підійшла,
Рученьку подала.
Ой лучче б я була,
Ой лучче б я була
Кохання не знала.

Кохання, кохання
З вечора до рання,
Як сонечко зійшло,
Як сонечко зійшло,
Кохання відійшло.

5414

ЗМІСТ

Пісня, віддана людям. О. Доріченко 5
Люблю тебе, моя земля. Слова І. Насалевича, переклад з російської О. Марунич. Музика Г. Подельського, аранжировка В. Лапшина 7
Гуцулка Ксеня. Слова і музика Р. Савицького, обробка В. Лобка 14
Ой не моргайте, дівчата. Слова О. Новицького. Музика Є. Козака, аранжировка В. Лобка 20
Місяць на небі. Українська народна пісня. Обробка Г. Верьовки, аранжировка В. Лобка 24
Білі каштани. Слова А. Малишка. Музика П. Майбороди, аранжировка В. Лобка 28
Розійшлись дві стежки. Слова М. Сома. Музика О. Білаша, аранжировка В. Лобка 33
Мрія. Слова М. Сома. Музика О. Сандлера, аранжировка В. Лобка 37
Черевички. Українська народна пісня, обробка В. Кирейка . . 41
Ой діброво, темний гаю. Слова Т. Шевченка, музика Я. Степового 45
У перетику ходила. Слова Т. Шевченка, музика О. Незовибатька 46
Вечірня пісня. Слова В. Самійленка, переклад з російської В. Осадчого. Музика К. Стеценка, аранжировка В. Лобка . . 49
Пряля. Українська народна пісня, обробка О. Правдюка . . . 53
«А ў полі вярба». Білоруська народна пісня, обробка А. Бобиря 57
Зацвіли волошки сині. Слова О. Новицького, музика В. Лобка 59
Ой чий то кінь стоїть. Українська народна пісня, обробка В. Авдієвського 63

66 коп.

0901

«ЗАЦВІЛИ ВОЛОШКИ СИНІ»
Женские вокальные ансамбли
в сопровождении бандур

Составитель Лобко Владимир Павлович

(На украинском языке)

Редактор *Г. О. Ніколаєва*
Літературний редактор *В. Г. Мордань*
Художник *А. В. Білих*
Художній редактор *В. А. Снігир*
Технічний редактор *Р. Б. Шейнкман*
Коректори *Б. Ф. Харченко, Н. І. Курбанова*

БФ 35109. Темплан 1976 р. № 17. Здано на виробництво 15.IV.1976 р. Підписано до друку 14.IX.1976 р. Формат 84×108¹/₁₆. Папір офсетний № 2. Умовно-друк. арк. 6,72. Обліково-видавн. арк. 6,53. Тираж 3700. Зам. 6-2213. Видавництво «Музична Україна» Київ, Пушкінська, 32. Київська нотна фабрика республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР, Київ, Фрунзе, 51-а. Ціна 66 коп.